உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

[தொகுதி-௩௨] யுவஹு ஆடிமீ [பகுதி-௯.
Vol. XXXII. *July-August 1935* No. 9.

உள்ளுறை.

நியாயப்பிரவேச மணிமேகலை:—பத்திராசிரியர் ௨௨௯—௨௪௦
பாண்டியர்வரலாறு:-ஸ்ரீமத். T.V. சதாசிவபண்டாரத்தார் ௨௪௧—௨௫௨
கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு:- ,, ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், G.B. V.C. ௨௫௩—௨௫௮
மதிப்புரை:— ௨௫௮
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகசபைத் தீர்மானங்கள்:— ௨௫௯—௨௬௦
பெருந்தொகைப் பொருட்குறிப்பகராதி: ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார் 31—38
சிராமலைக்கோவை (குறிப்புரையுடன்):- ஸ்ரீமத். மஹாமஹோபாத்யாய - திராவிடவித்யாபூஷண - தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி Dr. உ. வே. சாமிநாதையர் 1—8
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வரவு செலவு கணக்கு:—

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

1935.

Printed by Srimathu R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avergal and published by Thiru. Narayana Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, New Jail Road, Madura.

உ

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,
மானேஜர்.

உ

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௨] யுவ௵ ஆடி௴ [பகுதி-௯.
Vol. XXXII. July-August 1935. No. 9.

நியாயப்பிரவேச மணிமேகலை.

[௨௧௮-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

கீழ் அசித்தவேதுப்போலிகள் நிரூபிக்கப்பட்டன. மேல் அநைகாந்திகவேதுப்போலிகள் நிரூபிக்கப்படும்.

II. அநைகாந்திகம்.

அநைகாந்திகமாவது, வாதி கூறும் துணிபொருளில் சமுசயமுண்டாக்கும் ஏதுவாம். அது வாதி கூறும் பக்கப்பொருளி லிருப்பதாய்க்கொண்டு வாதிக்கு எத்துணை நலம் பயக்குமோ அத்துணையே எதிரியின் பக்கத்திலு மிருப்பதாய்க்கொண்டு எதிரிக்கும் நலம்பயப்பதாயிருக்கும். இங்ஙனம் வாதி கூறும் ஏது எதிரிக்கும் ஒத்த உரிமையுடையதாய்ப் பிரதிபக்ஷத்திலு மிருத்தல் வியபிசாரமாதலால் இது சவ்வியபிசாரம் எனவும் நியாயநூல்களில் வழங்கப்படும். இதன்பொருள் வியபிசாரத்துடன் கூடியது என்பதாம். அது சாதாரணம் முதலாக ஆறுவகைப்படும்.

அவை நியாயப்பிரவேசத்தில் வருமாறு:—

அநைகாந்திக: ஷட்ப்ரகார:। (1) ஸாதாரண:, (2) அஸாதாரண:, (3) ஸபக்ஷைகதேசவ்ருத்தி விபக்ஷவ்யாபீ, (4) விபக்ஷைகதேசவ்ருத்தி ஸபக்ஷவ்யாபீ, (5) உபயபக்ஷைகதேசவ்ருத்தி:, (6) விருத்தாவ்யபிசாரீ சேதி।

*

இதன்பொருள்: அநைகாந்திகவேதுப்போலி ஆறுவகைப் படும். (அவை) (1) சாதாரணம் (2) அசாதாரணம் (3) சபக்ஷைகதேசவிருத்தி விபக்ஷவியாபி (4) விபக்ஷைகதேசவிருத்தி சபக்ஷவியாபி (5) உபயபக்ஷைகதேசவிருத்தி (6) விருத்தாவியபிசாரி என்பனவாம்.

இவற்றுள் ஐந்தாவதும் ஆறுவதுமான அநைகாந்திக வேதுப்போலிகளின் பெயர்கள் முறையே மணிமேகலையில் **உபயைக தேசவிருத்தி** என்று வேறுபட்டும், **விருத்தவியபிசாரி** என்று மாறு பட்டும் உள்ளன.

மணிமேகலையில் இவை வருமாறு:—

'..................அநைகாந் திகமும்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபக்க வியாபி
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யுபையைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றாறு' (௨௧௧–௨௧௬)

இதனை, (1) சாதாரணம் (2) அசாதாரணம் (3) சபக்கைகதேசவிருத்தி விபக்கவியாபி (4) விபக்கைகதேசவிருத்தி சபக்கவியாபி (5) உபயைகதேசவிருத்தி (6) விருத்தவியபிசாரி எனப் பெயர்ப்பிரிவுசெய்துகொள்க.

இவற்றுள் ஐந்தாவதும் ஆறுவதுமான பெயர்கள் நியாயப் பிரவேசத்தில் வேறுபட்டும் மாறுபட்டும் உள்ளன.

(1) சாதாரணம்.

நியாயப்பிரவேசத்தில் சாதாரணவேதுப்போலி வருமாறு:—

(1) 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿।

(2) 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍
𑌅𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍।

(3) 𑌕𑌿𑌂 𑌘𑌟𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃।

(4) 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿।

இதன்பொருள்: (1) ஆறுவகை யனைகாந்திகத்துள் (முதனின்ற) சாதாரணத்தின் உதாரணமாவது: 'சத்தம் நித்தமாயுள்ளது; அறியப்படுதலால்' என்பதாம்.

இதன் விளக்கம் வருமாறு:—

(2) அறியப்படுதலால் என்னும் ஏதுவானது நித்தியப்பொருளாகிய ஸபக்ஷத்துக்கும் அநித்தியப்பொருளாகிய விபக்ஷத்துக்கும் பொதுவாயிருத்தலால் அநைகாந்திகமாயிற்று.

(3) சத்தம் அறியப்படுதலால் அவ்வாறறியப்படும் குடம் போல் அநித்தியமோ?

அல்லது

(4) சத்தம் அறியப்படுதலால் அவ்வாறறியப்படும் ஆகாசம் போலே நித்தியமோ ?

என் றையுறுதற்கிலக்காம் என்றவாறு.

ஏது சபக்ஷத்துக்கும் விபக்ஷத்துக்கும் பொதுவாயிருத்தல் என்றது இலக்கணம். இப் பொதுமையே இதற்கு வியபிசாரமாயிற்று. அது இங்கு இடையே ஐயப்பாட்டைவிளைத்தற்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டது; மணிமேகலையில் இவ்விலக்கணம் முதலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மணிமேகலையிற் சாதாரணவேதுப்போலி வருமாறு:—

'சாதா ரணஞ்சபக்க விபக்கத் துக்கு
மேதுப் பொதுவா யிருத்தல் சத்த
மநித்த மறியப் படுதலி னென்று
லறியப் படுதனித் தாநித்த மிரண்டுக்குஞ்
செறியுங் கடம்போல் அநித்தத் தறிவோ
வாகாசம் போல நித்தத் தறிவோ
வென்னல்..................' (௨௧௭—௨௨௩.)

இதனுள் 'சாதரணம்' என்றது பெயர்; 'சபக்க விபக்கத்துக்கு மேதுப் பொதுவாயிருத்தல்' என்றது இலக்கணம்.

'சபக்க விபக்கத்துக்குமேதுப் பொதுவாயிருத்தல்' என்ருராயினும் சபக்க விபக்கங்களிரண்டிற்கும் பொதுவாயிருக்கும் பொருளை ஏதுவாகக் கூறுதல் சாதாரணமென்னும் ஏதுப்போலியாம் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

சபக்க விபக்கத்துக்கும் என்னும் உம்மை முற்றும்மை; சபக்க விபக்கங்களிரண்டிலும் முழுது முள்ளதாகிப் பொதுவாயிருப்பது என்பதுபட நின்றது.

'சத்தம் அநித்தம் அறியப்படுதலின்' என்றது உதாரணம். இதனுள் சத்தம் பக்கப்பொருள்; அநித்தமாதல் துணிபொருள். இவ் விரண்டும் ஒருங்குசேரக் கூறிய 'சத்தம் அநித்தம்' என்னும் வாக்கியம் பக்கவசனம் என்னும் பிரதிஞ்ஞை.

இதனை யடுத்து 'அறியப்படுதலால்' என்றது, சத்தம் அநித்தம் எனத் துணியவிழைவான் கூறும் ஏதுவசனம். இதுவே இவ் வேதுப்போலியுதாரணம்.

'என்ருல்' என்றது இதனை விளக்கக்கருதி அவ்வேதுப் போலியை அநுவதித்துக்கொண்டமைதோன்ற நின்றது. இவ் வநுவாதம் தந்திரோச்சாரணம்.

'அறியப்படுதல் நித்தாநித்த மிரண்டுக்குஞ் செறியும்' என்றது, அறியப்படுதலென்ற ஏதுப்பொருள் நித்தப்பொருளாகிய ஆகாசம் முதலிய சபக்கத்திலிருத்தலேயன்றி அநித்தப்பொருளாகிய குடம் முதலிய விபக்கத்திலும் வியபிசரித்து வியாபித்தலால் அநைகாந்திகமாயிற்று என்பதாம். பக்க சபக்கங்களில்மாத்திரம் இருக்கவேண்டிய ஏது விபக்கத்திலும் சென்று எதிரிக்கும் உதவுதலால் வியபிசாரமுடையதாயிற்று.

எதிரிக்கும் உதவுமாறு:—வாதி, 'சத்தம் அநித்தம்; அறியப்படுதலால்: யாது யாது அறியப்படுவது அது அது அநித்தம்; குடம் போல' என்று சத்தத்தில் அநித்தத்தன்மைதுணிதற்கு இவ்வேது

எத்துணையுரிமையுடையதோ? அத்துணை, எதிரிக்கும் சத்தத்தில் நித்தத்தன்மை துணிதற்கும் உரிமையுடையதாயிருத்தல். அது, 'சத்தம் நித்தம்; அறியப்படுதலால்: யாது யாது அறியப்படுவது அது அது நித்தம்; ஆகாசம் போல' என்று எதிரிக்கும் மறுதலைப் பொருள்துணிதற்கு ஏதுவாயிருத்தல் காண்க.

'கடம்போல் அநித்தத்தறிவோ? ஆகாசம்போல நித்தத் தறிவோ?' என்றது, (இதனானுதிக்கும் அறிவு) அறியப்படுத லுடைமையால் குடம் அநித்தமாயிருப்பதுபோலே அறியப்படுத லுடைய சத்தமும் அநித்தமாம் என்னும் உணர்வோ? அல்லது அறியப்படுதலுடைமையால் ஆகாசம் நித்தமாயிருப்பதுபோலே அறியப்படுதலுடைய சத்தமும் நித்தமாம் என்னும் உணர்வோ? என்று (ஒருதலை துணியாது) மயங்குதற்கு இடனாயிருத்தலால் இது சாதாரணமென்னும் அநைகாந்திக ஏதுப்போலியாயிற்று என்பதாம்.

அநித்தத்தறிவு - அநித்தப்பொருளை விடயமாகக்கொண்ட வுணர்வு; இது வாதிகூற்றா லுதிப்பது.

நித்தத்தறிவு - நித்தப்பொருளை விடயமாகக்கொண்டவுணர்வு; இது எதிரிகூற்றால் உதிப்பது.

சாதாரணம் - பொது; இது இங்குச் சபக்க விபக்கங்க ளிரண் டிற்கும் பொதுவாயிருக்கும் ஏதுவுக்குப் பெயராயிற்று.

அநைகாந்திகம் - ஏகாந்தமின்றியிருப்பது; இது வியபிசார முடையது, நிச்சயமில்லாதது, ஒருமுடிவில்லாதது என்னும் பொரு ளில் வழங்கப்படும். ஏகாந்தம் - ஒருமுடிவுடையது, ஒருதலைக்கே யுரியது, நிச்சயமுடையது என்னும் பொருளில் வழங்கப்படும். ஒருவந்தம் என்பதுமிது. பக்ஷ ஸபக்ஷங்களில்மட்டுமிருக்கவேண் டிய ஏது விபக்ஷத்திலுமிருத்தல் வியபிசாரம்.

(2) அசாதாரணம்.

நியாயப்பிரவேசத்தில் அசாதாரண வேதுப்போலி வருமாறு:-

(1) *𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ।

*இவ்வேதுப்போலிநிருபணம் பிழைபட எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப் பிழை பின்பு விளக்கப்படும். இங்கு அப் பிழைப்பாடத்தின்படியே உரை வரையப்படுகிறது.

(2) தஸ்ய நித்யாநித்ய பக்ஷாப்யாம் வ்யாவ்ருத்தத்வாத்

(3) நித்யாநித்யவிநிர்முக்தஸ்யாந்யஸ்யாஸம்பவாத்
ஸம்ஶயஹேது:।

(4) கிம்பூதஸ்யாஸ்ய ஶ்ராவணத்வமிதி।

இதன்பொருள்: (1) அசாதாரணவேதுப்போலியாவது 'சத்தம் நித்தியப்பொருள்; செவிப்புலனுதலால்' என்பது.

(2) செவிப்புலனுதல் என்னும் இவ்வேது நித்தியப்பொருள் அநித்தியப்பொருள் என்னும் சபக்ஷவிபக்ஷங்களினின்றும் நீங்குதலாலும்,

(3) நித்தியப்பொருளும் அநித்தியப்பொருளுமொழிந்த பிறிதொருபொருளுமில்லாமையாலும்,

(4) நித்திய அநித்தியத்தன்மைகளுள் எத்தன்மையுடைய சத்தத்தைத்துணிதற்குச் செவிப்புலனுதல் ஏதுவாவது?

என்று சமுசயவேதுவாயிற்று என்பதாம்.

இதனுள், 'அசாதாரணம்' என்றது பெயர்; 'சத்தம் நித்தியப் பொருள்; செவிப்புலனுதலால்' என்றது உதாரணம்.

'சத்தம் நித்தியப்பொருள்' என்றது இவ்வுதாரணங்காட்டற்கு இன்றியமையாத பக்கவசனம்.

அதனுள், சத்தமென்னும் பக்கப்பொருட்பெயர் மூலபாடத்தில் எழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. மூலபாடம் 'ஶ்ராவணத்வாந்நித்ய:' என்றிருப்பது 'ஶப்தத்வாச்சப்தோ நித்ய:' என்று எழுதப்பட வேண்டும். 'ஶ்ராவணத்வமிதி' என்றிருப்பதும் பிழை. அது 'ஶப்தத்வமிதி' என்றிருக்கவேண்டும் என்று பின்பு காட்டப்படும். இங்கு, சத்தம் என்னும் பக்ஷவசனப்பெயர்மட்டும் இடம்நோக்கிக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.

எத்தன்மையுடைய சத்தத்துக்கு என்றது,—நித்தியத்தன்மையுடைய சத்தத்துக்கோ அநித்தியத்தன்மையுடைய சத்தத்துக்கோ செவிப்புலனாதல் ஏதுவாவதென்றபடி. இதற்கு, செவிப்புலனாதல் என்னும் ஏதுவானது சத்தத்தில் நித்தத்தன்மையைச் சாதிக்குமோ? அல்லது அநித்தத்தன்மையைச் சாதிக்குமோ? என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இவ்வேதுப்போலியுதாரணம், 'சத்தம் நித்தம்; செவிப்புலனாதலால்' என்று காட்டப்பட்டது. இதனுள், சத்தம் பக்கம்; நித்தமாதல் சாத்தியதருமம்; செவிப்புலனாதலால் என்பது ஏது.

'நித்யாநித்யவக்ஷாப்யாம் வ்யாவ்ருத்தத்வாத்' என்றதனால், 'ஶ்ராவணத்வாத்' (செவிப்புலனாதலால்) என்னும் இவ்வேது, நித்தியப்பொருளாயுள்ள சபக்ஷத்திலும் அநித்தியப்பொருளாயுள்ள விபக்ஷத்திலும் இல்லாமல் பக்ஷமாகிய சத்தத்தில்மாத்திரம் உண்மையால் அசாதாரணமாயிற்று என்று நியாயப்பிரவேசத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பிழை.

இனி இதன் பிழைபாடு காணுமாறு:—

செவிப்புலனாதலென்னு மிவ்வேது நித்தத்தன்மைக்குவிபக்ஷமாயுள்ள அநித்தப்பொருள்களில் இல்லையென்பதும், பக்கப்பொருளாகிய சத்தத்தில் உள்ளதென்பதும் உண்மையே. இவ்விருவகையியல்பும் ஏதுப்போலியாதற்குரிய இலக்கணமாகா; நல்லேதுவாதற்குரிய இலக்கணங்களே. மற்று, சபக்ஷத்தில் ஏதுவில்லாதிருக்குமாயின் அதுவே இவ் வேதுப்போலியாதற்குரிய சிறந்த இலக்கணம்.

இங்கு நித்தமாதல் துணிபொருளாதலால் அதற்குச் சபக்கமாயுள்ளவை நித்தப்பொருள்களாம். அந் நித்தப்பொருள்களுள் ஒன்றாகிய சத்தத்தன்மையாகிய சாதியில் செவிப்புலனாதல் என்னு மிவ்வேதுப்பொருள் உள்ளதாகவே கொள்ளப்படுதலால், 'சபக்ஷ விபக்ஷங்களில் இல்லாமல் பக்ஷத்தில்மாத்திரம் இருத்தல்' என்னும் அசாதாரண ஏதுப்போலியிலக்கணம் சிதைந்து வழுவாயிற்று. ஆகவே, இங்குச் 'செவிப்புலனாதலால்' எனக் காட்டியது அசாதாரண வேதுப்போலியாகமாட்டாது; நல்லேதுவேயாம்.

எங்ஙனமெனில், சத்தம் நித்தம்; செவிப்புலனுதலால்: யாது யாது செவிப்புலனுவது அது, அது நித்தமாயுள்ளது: சத்தத்தன்மை போலும். என்பதாம். சத்தத்தன்மை நித்தப்பொருளென்பதும், அதன்கட் செவிப்புலனுதல் உண்டென்பதும் இந்நூலாசிரியர்க்கும் உடன்பாடென்பது, விருத்தாவியபிசாரியேதுப்போலிக்கு அவர் காட்டியிருக்கும் உதாரணத்தால் விளங்கும்.

அவ்வுதாரணம் ஒன்றினென்று மாறுபட்ட துணிபொருள் சாதிக்கவல்ல இரண்டு நல்லேதுக்கள் ஒருநிலைக்களத் துளவாமாறு காட்டுவது. அது வருமாறு:—

> 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃, 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌘𑌟𑌵𑌤𑍍।
> 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿
> 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾
> 𑌵𑍇𑌕𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌵𑍇𑌵। என்பர்.

இதன்பொருள்: (வாதி) சத்தம் அநித்தம்; செய்யப்படுதலால்: குடம்போலும். (எனவே, எதிரி) சத்தம் நித்தம்; செவிப்புலனுதலால்: சத்தத்தன்மைபோலும். என்பது. இவ் விரண்டும் சமுசய ஏதுவாதலால் இவ்விரண்டும் கூடியே ஓரநைகாந்திகவேதுப்போலியாம் என்பது.

இதனுள் இரண்டாவது ஏதுவுக்கு, சத்தம் பக்கம்; நித்தத் தன்மை துணிபொருள். அதனைச் சாதித்தற்குச் செவிப்புலனுதல் ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பக்ஷ சபக்ஷங்க ளிரண்டிலும் உள்ளதாயிருக்கவேண்டுமன்றே? அவ்வாறே பக்ஷமாகிய சத்தத்திலும், சபக்ஷமாகிய சத்தத்தன்மையிலும் உள்ளதென்றே கொண்டு சத்தத்தன்மைபோலும் (நித்தம்) என்று திருட்டாந்தம் காட்டியிருக்கிறார்.

இதனல் இந்நூலாசிரியர் தாமே சத்தத்தன்மை நித்தம் என்பதையும், அது செவிப்புலனுதலுடையது என்பதையும் நன்குணர்ந்திருப்பவர் என்பது தெளிவாயிற்று.

இதன் விருத்தியுரையிலும் சத்தத்தன்மை நித்தமென்பதும் அதில் செவிப்புலனுதல் உண்டென்பதும் நன்கு காட்டப்பட்டன.

அக் கருத்துக்கு மாருக இங்குச் செவிப்புலனுதல் என்ற ஏது சபக்ஷத்தில் இல்லையென்று சொல்லியது பொருந்தாதிருக்கிறது. ஏது சபக்ஷத்திற் பலவிடங்களில் இல்லாதிருப்பினும் குற்றமன்று; ஏதேனும் ஓரிடத்தில் இருந்தாலும் சபக்ஷத்திலுள்ளதாகக்கொள்ளு தல் தருக்கநூன்மரபு.

தருக்கசங்கிரகத்தில் இவ் வேதுப்போலிக்கு 'சத்தம் நித்தம்; சத்தத்தன்மையுடைமையால்' என்று உதாரணம் காட்டி விளக் கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கும் (ஶ்ராவணத்வாத்-) செவிப்புலனுத லால் என்ற ஏதுவை ஒழித்துவிட்டு, தருக்கசங்கிரகத்துட்காட் டியபடி (ஶப்தத்வாத்-) சத்தத்தன்மையால் என்று திருத்தியமைத் துக்கொண்டால் பொருத்தமாயிருக்குமென்று தோன்றுகிறது. இங்ஙனம் திருத்திக்கொள்ளும் சத்தத்தன்மையாகிய ஏதுப் பொருள், நித்த அநித்தப் பொருளாகிய சபக்க விபக்கப்பொரு ளொன்றினு மின்றிப் பக்கப்பொருளாகிய சத்தத்தின்மாத்திரம் உண்மையால் அசாதாரணவநைகாந்திகவேதுப்போலியுதாரண மாதற்குரியதாமாறு காண்க.

மணிமேகலையிலும் இவ் வேதுப்போலியுதாரணம் நியாயப்பிர வேசத்திலுள்ளபடியே பிழைபட எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இரு நூல்களிலும் ஒருபடியாயுள்ள இப் பிழைபாட்டிற்குக் காரணம் ஆராயத்தக்கது.

மணிமேகலையில் இவ்வசாதாரணவேதுப்போலி வருமாறு:—

'.........அசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச்
சபக்க விபக்கந் தம்மிலின் ருதல்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலி
னென்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயி ன(த)ல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
சங்கய மெய்தி யநைகாந் திகமாம்' (உ௨௩-உ௩0)

இதுவும் நியாயப்பிரவேசத்திலுள்ளபடியே பிழைபட்டிருக்கிறது. இங்குள்ளபடியே இதன்பொருள் வருமாறு:—

அசாதாரணமென்னும் அநைகாந்திக வேதுப்போலியிலக்கணமாவது: கருதிய பக்கப்பொருளிலுள்ளதாகச் சொல்லப்படு மேது சபக்கப்பொருளிலும் விபக்கப்பொருளிலு மில்லாதொழிதல்; (இது பொருள்பற்றிக் கூறிய இலக்கணம்.) இதனால் சபக்கவிபக்கங்களொன்றினு மில்லாததாய்ப் பக்கப்பொருளில்மாத்திரம் உள்ளதாயிருக்கும் பொருளை ஏதுவாகக்கூறுதல் அசாதாரணமென்னும் அநைகாந்திக ஏதுப்போலியாமென் றறிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. இவ்வேதுப்போலியிலக்கணம் பொருள்பற்றிக் கூறப்பட்டதாயினும் இவ்விலக்கணமுடைய பொருளைக்கொண்டு ஏதுவசனம் கூறுதல் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'சத்தம் நித்தம்; கேட்கப்படுதலின்' என்றது உதாரணம்; இதனுள் 'சத்தம் நித்தம்' என்றது பக்கவசனம். 'கேட்கப்படுதலின்'* என்றது ஏதுவசனம். 'என்னின்' என்றது அவ்வுதாரணத்தை விளக்கிக்காட்டுதற்கு எடுத்துக்கொண்ட அநுவாதக்குறிப்பு. அது அவ்வாறு ஏதுவசனங்கூறினால் என்பதுபடநின்றது. அவ் விளக்கப்பொருள் வருமாறு:—

அவ்வாறு கூறப்பட்ட ஏதுப்பொருள் பக்கப்பொருளாகிய சத்தத்தின்கணுள்ளதாயிருப்பதல்லது நித்தியத்தன்மையுள்ள சபக்கமாகிய ஆகாயமுதலியவற்றிலும் அநித்தியத்தன்மையுள்ள விபக்கமாகிய குடமுதலிய காரியப்பொருள்களிலும் செல்லாதிருப்பதாதலால், சத்தம் நித்தம் என்றேனும் அநித்தமென்றேனும் ஒருதலைதுணிதற் கிடமின்றி ஐயப்பாடேயுண்டாவதால் அநைகாந்திகமாகும் – என்பது.

இங்கும் நியாயப்பிரவேசத்திலுள்ளபடியே கேட்கப்படுதல் என்ற ஏதுப் பிழைபட்டதாயிருக்கிறது: விளக்குமிடத்தும் கேட்கப்படுதல் என்னும் ஏது என்றிருப்பதும் பிழையே.

அன்றியும், 'பக்கத்துள்ளதாயின(த)ல்லது, சபக்க விபக்கத்து மீட்சித்து' என்று சொல்லியிருப்பதும் பொருந்தாதிருக்கிறது.

---

* இது பிழைபட்டிருக்கிறது.

இங்குச் சபக்கமாயுள்ள நித்தியத்தன்மையுடைய பொருள்களுள் சத்தத்தன்மையும் ஒன்றாகும். அதன்கண் கேட்கப்படுதல் (-செவிப்புலனாதல்) உண்மையால் சபக்கத்து மீட்சித்து (-இல்லது) அன்று; உள்ளதே. இது ஏதுப்பொருளுக்குக் குற்றமாகாது; குணமேயாம்.

விபக்கம் அநித்தியமான குடமுதலியன. அவற்றுட் கேட்கப்படுதல் (-செவிப்புலனாதல்) இன்மையால் விபக்கப்பொருளில் ஏதுப்பொருளில்லாதிருத்தலும் குணமேயாம். 'சபக்கத்து ஊன்றி நிற்றலும் விபக்கத்து இன்றியேவிடுதலும்' ஆகிய இருவகை இலக்கணங்களாலுங் குணமுடைய ஏதுவைக் குற்றமுடைய ஏதுப்போலிக்கு உதாரணங்காட்டியிருப்பது பொருந்தாது.

எந்த இந்திரியத்துக்கு எந்தப்பொருள் புலனாமோ? அந்த இந்திரியத்துக்கு அந்தப் பொருளிலுள்ள ஜாதியும் புலனாம் என்பதும், ஜாதி நித்தியப்பொருளென்பதும் தருக்கநூன்முடிபு. இதனால் சத்தம் செவிக்குப் புலனாதலால் அச் சத்தத்தின்கணுள்ள சத்தத்தன்மையாகிய ஜாதியும் செவிக்குப்புலனாம் என்பதும், அது நித்தியமாயுள்ளது என்பதும் பெறப்பட்டுள்ளன.

கேட்கப்படுதல் (-செவிப்புலனாதல்) சத்தத்தன்மையி லுண்டென்பதையும் அச் சத்தத்தன்மை நித்தியப்பொருளென்பதையும் இந்நூலாசிரியர்தாமே விருத்தவியபிசாரி நிரூபணத்தி லுடன்பட்டிருக்கிறார். அது வருமாறு,—

'சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலிற்
சத்தத் துவம்போ லெனச்சாற் றிடுதல்' (உஎ௩-உஎச)

இதனுள், சத்தம் பக்கப்பொருள்; நித்தத்தன்மை துணிபொருள்; 'கேட்கப்படுதலின்' என்பது ஏதுவசனம். இவ்வனுமானத்தை நடத்துங்கால், 'சத்தம் நித்தியப்பொருள், கேட்கப்படுதலால்: யாது யாது கேட்கப்படுவது (-செவிப்புலனாவது) அது அது நித்தியப்பொருள்; சத்தத்துவம்போலும்' என முடியும்.

இதனால் சத்தம் நித்தமெனச் சாதித்தற்குக் கேட்கப்படுதல் என்னும் ஏதுப்பொருள் நித்தத்தன்மைக்குச் சபக்கமாயுள்ள சத்தத்தன்மையாகிய சாதியில் இருப்பதென்று சொல்லியிருப்பது கொண்டு அறியத்தக்கது.

இவ்வாறுகக் கேட்கப்படுதலென்னும் ஏது நித்தியத்தன்மைக்குச் சபக்கமாயுள்ள சத்தத்தன்மையிலுள்ளதென்று தெரிந்திருப்பவர்தாமே,

'சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயின (த)ல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித்து' (உஉசு-உஉகூ)

என்பதனல், சபக்கமாகிய சத்தத்தன்மையிலுள்ள செவிப்புலனுதலே, சபக்கத்திலில்லை என மாறுபடக்கூறுர் என்று தோன்றுகின்றது.

இவ்வாறுன மாறுபாடில்லாமற் சொல்லப்படவேண்டுமானல், 'சத்த நித்தஞ் சத்தத் தன்மையால்' (என்று ஏதுவசனங்கூறி),

'என்னிற் சத்தத் தன்மை யென்னு
மேதுப் பக்கத் துள்ள தல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
சங்கய மெய்தி யநைகாந் திகமாம்'

என்று மூலபாடம் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்வசாதாரணவேதுப்போலி சவ்வியபிசாரமாமாறு:—

'சத்தம் நித்தம்; சத்தத்தன்மையால்' என்னும் இவ் வசாதாரணவேதுப்போலியின் ஏதுப்பொருள் சத்தத்தன்மை; இது, வாதிகூறிய பக்ஷத்திலுள்ளதாயிருத்தல்தானே, சத்தம் அநித்தம்; சத்தத்தன்மையால் என்று மறுதலைப்பொருள்துணிதற்கு எதிரிகூறும் பிரதிபக்ஷத்திலும் உள்ளதாயிருத்தலாய்முடிதல் இதற்கு வியபிசாரமாயிற்று.

இவ்வாறே மற்றுள்ள அநைகாந்திகவேதுப்போலிகளும் சவ்வியபிசாரமாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

[தொடரும்]

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசிரியர்.

பாண்டியர் வரலாறு.

முதல் அதிகாரம்.

முன்னுரை.

அமிழ்தினுமினிய நம் தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு நிலவும் இந்நிலப்பரப்பு முற்காலத்தே தமிழகம் என்று வழங்கப்பெற்றதென்பது தொன்னூலாராய்ச்சியுடையார் யாவரும் அறிந்ததொன்றும். இப்போது இதனைத் தமிழ்நாடு என்றே யாவரும் கூறுவாராயினர். இது வடக்கில் வேங்கடமும் தெற்கிற் குமரிமுனையும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருபெருங்கடலு முடையதாயிருக்கின்றது. இத்தமிழகத்தைக் குடபுலம் குணபுலம் தென்புலம் என்ற மூன்று பெரும்பகுதிகளாகப் பிரித்துப் பண்டைக்காலமுதல் ஆட்சிபுரிந்துவந்தோர், சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் தமிழ்மூவேந்தரேயாவர். இன்னோர் ஆட்சிபுரிந்த பகுதிகள் முறையே சேரமண்டலம், சோழமண்டலம், பாண்டிமண்டலம் எனப்படும். இவற்றுள் பாண்டிமண்டலத்தின் அரசுரிமையுடையராய்ப் பண்டைக்காலத்தே விளக்கமுற்றிருந்த பாண்டிய அரசர்களின் வரலாறே ஈண்டு யாம் ஆராயப்புகுந்தது.

இப் பாண்டியர் படைப்புக்காலந்தொட்டு மேம்பட்டுவரும் தொல்குடியினரென்பது அறிஞர்களது கொள்கை. இக் குடியினர் எக்காலத்து இப் பாண்டிமண்டலத்தை ஆட்சிபுரியும் உரிமையெய்தினரென்றுதல், எவ் வேந்தரால் இதன் ஆட்சி முதன்முதலாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டதென்றுதல் அறிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. ஆகவே, எவரும் ஆராய்ந்து அளந்துகாண்டற்கரிய அத்துணைத் தொன்மையுற்ற குடியினர் இன்னோர் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இனி, வடமொழியாளர் ஆதிகாவியமெனக் கொண்டாடும் வான்மீகிராமாயணத்தில் தமிழ்நாட்டைப்பற்றிய உயரிய செய்திகள் பல காணப்படுதலோடு, பாண்டிவேந்தரது தலைநகர் பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கோட்டைவாயிலையுடையதாயிருந்தது எனவும் சொல்லப்பட்டுளது. அன்றியும், வியாசரது பாரதத்தே, பாண்டவருள் ஒருவனாய அருச்சுனன் ஒரு பாண்டியகுலப்பெண்மணியை மணந்தசெய்தி கேட்கப்படுகின்றது.

இங்ஙனமே வடமொழியிலுள்ள புராணங்களிலும் தமிழரசர்களைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படாமலில்லை. கி. மு. நான்காம் நூற்றாண்டினரெனக் கருதப்படும் காத்தியாயனர், பாணினிவியாகரணத்திற்குத் தாம் வரைந்த வார்த்திகம் என்ற உரையுள் 'பாண்டிய' என்னும் மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர். அன்றியும் கிறிஸ்து பிறப்பதன்முன்னர் மகதநாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த மௌரியமன்னனாகிய அசோகனது கல்வெட்டுக்களிலும் பாண்டியர்களைப்பற்றிய செய்தி கூறப்பெற்றுள்ளது. இலங்கையின் பழைய சரித்திரத்தை விளக்கும் 'மகாவம்சம்' என்ற சரிதநூல் அவ்விலங்கையின் முதற் றமிழ்வேந்தனும் புத்தரது நிர்வாணகாலமாகிய கி. மு. 478ல் அதனை யாட்சிபுரியும் உரிமையடைந்தவனுமாய விசயனென்பான், ஒரு பாண்டியர்குலப்பெண் மணியை மணந்தனனென்றும், ஆண்டுதோறும் தனது மாமனாகிய பாண்டியற்குச் சிறந்த பரிசில் அனுப்பினனென்றும் கூறுகின்றது. கி. மு. மூன்றாம்நூற்றாண்டில் கிரீஸ்தேயத்தினின்றும் சந்திரகுப்தன் அரசவைக்கு வந்த யவனதூதனாகிய மெகஸ்தனிஸ் என்பான் பாண்டி நாட்டின்வரலாற்றைப்பற்றிக் கூறுவது:—

"ஹெராக்கிளீஸிற்குப் பண்டேயியா என்ற ஒரு பெண் பிறந்தது. அவன் அப்பெண்ணிற்குத் தெற்கிற் கடலைச்சார்ந்துள்ள ஒரு நாட்டையளித்தனன். அவளது ஆட்சிக்குட்பட்டவர்களை முந்நூற்றறுபத்தைந்து ஊர்களில் பகுத்துவைத்து ஒவ்வோர் ஊரினரும் ஒவ்வொரு நாளைக்கு அரசிக்குத் திறைகொணரவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டான்" என்பது. இனி கி. பி. 79-ஆம் ஆண்டில் இறந்தவராகிய பிளினி என்ற மற்றொரு மேனாட்டு வரலாற்று ஆசிரியரும் மெகஸ்தனிஸ் கூறியதைப்போன்றுள்ளதோர் கதை கூறியிருக்கின்றார். அஃது, "இந்தியாவிற் பண்டோவென்ற ஓர் சாதி பெண்ணரசுக்குட்பட்டது. ஹெராக்கிளீசுக்கு ஓரே பெண்ணிருந்தமையின் அவன் மிக்க அன்புடன் ஒரு பெரிய நாட்டை அவளுக்கு அளித்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவள்வழியினர் முந்நூறு ஊர்களை ஆட்சிபுரிந்தனர். அன்னோர் பெருஞ் சேனைகளை யுடையராயு மிருந்தனர்" என்பது. யவனாசிரியர் இருவரும் கூறியுள்ள கதை, பாண்டியர், மலயத்துவசபாண்டியனது புதல்வியாகிய மீனாட்சியம்மையின் வழித்தோன்றியவராய்க் கௌரியர் என்

றழைக்கப்பெற்ற செய்தியையாதல், அன்னோர் பாண்டியன் சித்திராங்கதனது மகள் சித்திராங்கதையின் வழித்தோன்றல்களாயுள்ள செய்தியையாதல் குறித்ததாகக் கொள்ளல்வேண்டும். இதுகாறும் யாம் கூறியவாற்றால் பாண்டியர் மிகத் தொன்மைவாய்ந்த குடியினரென்பது நன்கு விளங்குகின்றதன்றோ?

இனி, இப்பாண்டியர் சந்திரவம்சத்தைச்சேர்ந்தவரென்றும் வேப்பம் பூமாலையைத் தமக்குரிய அடையாளமாலையாகவும் கயல்மீனுருவத்தைக் கொடியாகவும் இலச்சினையாகவும் கொண்டவர்களென்றும் சங்கநூல்களும் பிறநூல்களும் கூறுவதோடு கல்வெட்டுக்களும் குறிக்கின்றன.

இனி, புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு முதலிய சங்கநூல்களில் எத்துணையோபல பாண்டியமன்னர்களது பெயர்கள் கேட்கப்படுகின்றன. ஆயினும் அவர்களது வரலாறு நன்குணரப்படவில்லை. கடைச்சங்க காலத்திற்கு முந்திய நாட்களில் நிலவிய அரசர்களுள் வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனும், பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியுமே சிறந்தோராவர்.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

கடைச்சங்ககாலத்திற்கு முந்திய பாண்டியர்கள்.

வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன்:— இவன் நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியனெனவும் பாண்டியன் மாகீர்த்தியெனவும் வழங்கப்பெறுவன். தொல்காப்பியத்திற் குரைகண்ட பெரியாருள் ஒருவராகிய நச்சினார்க்கினியர் இவ்வேந்தன் இருபத்துநாலாயிரம் யாண்டு அரசுவீற்றிருந்தனனென்றும் இவனது பேரவையின்கண்ணேதான் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பெற்றதென்றும் கூறியுள்ளார்.* ஆசிரியர் கூறியுள்ள ஆண்டின் தொகை புனைந்துரையாயிருத்தல்வேண்டுமென்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும் இவன் முடிசூடி நெடுங்காலம் ஆட்சிபுரிந்தோனாதல்வேண்டுமென்பது சங்கத்துச்சான்றோர் இவனை 'நெடியோன்'† என்று பல்லிடத்தும் குறித்துள்ளமையானே வெளியாகின்றது.

---

*தொல்காப்பியப் பொதுப்பாயிர உரை (நச்சினார்க்கினியம்) பக்கம் 9.

† i. "நிலந்தந்த பேருதவிப்-பொலந்தார் மார்பின் நெடியோ னும்பல்" (மதுரைக்காஞ்சி); ii. முந்நீர் விழவின் நெடியோன், நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே (புறம்-9).

இவன், கடற்பிரளயத்தால் குமரிமுனைக்குத் தெற்கிலிருந்த குமரி நாடுமுதலியன அழிதற்குமுன்னர் அக் குமரிநாட்டில் பஃறுளி என்ற தோராற்றை வெட்டுவித்துக் கடற்றெய்வத்திற்கு விழவெடுத்தனன்.* இச்செய்தி புறநானூற்றிலுள்ள ஒன்பதாம்பாடலால் நன்கறியப்படுகின்றது. ஆகவே இவன் தலைச்சங்கத்தி னிறுதியில் வாழ்ந்தவனென்க.

பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி:-இவ்வேந்தன் வடிம்பலம்ப நின்றபாண்டியனது வழியில் தோன்றியவன். இவனது இயற்பெயர் குடுமியென்பது. இவன் அரசர்க்குரிய பரிமேதம் முதலிய வேள்விகள் செய்து சிறப்புற்றவனாதலின் இவனது இயற்பெயருக்குமுன்னர்ப் 'பல்யாகசாலை' என்ற அடைமொழிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பாண்டியரது முன்னோர்களி லொருவன் ஆயிரம் வேள்விக ளியற்றிப் புகழ்பெற்றன னென்று சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. இஃது இவ்வேந்தனையே குறிக்கின்றதுபோலும். இவனைக் 'கொல்யானை பலவோட்டிக் கூடாமன்னர் குழாந்தவிர்த்த—பல்யாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதி யெனும் பாண்டியாதிராசன்' என்று வேள்விக்குடிச்செப்பேடுகள் குறிப்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மீது அவனது அவைக்களப்புலவர்தலைவராகிய மாங்குடிமருதனாரால் பாடப்பெற்ற மதுரைக்காஞ்சியென்ற நூலிலுள்ள 'பல்சாலை முதுகுடுமித்—தொல்லாணை நல்லாசிரியர்—புணர்கூட்டுண்ட புகல்சால்சிறப்பின்' என்ற அடிகளில் இவ்வேந்தன் புகழப்பட்டிருத்தல் காண்க. இதனால் சங்கச்செய்யுட்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகள் பிற்காலத்துச் செப்பேடுகளாலும் கல்வெட்டுக்களாலும் உறுதியெய்துதல் நன்குணரத்தக்கது.

நமது முதுகுடுமியின் சிறப்பை விளக்கக்கூடிய ஐந்து பாடல்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பாடினோர், காரிகிழார்,

---

* சின்னமனூர்ச்செப்பேடுகள் பாண்டியனொருவன் கடல்சுவற வேலெறிந்த கதையையும் ஒரு பாண்டியனிடத்துக் கடல் அடைக்கலம்புகுந்த கதையையும் குறிக்கின்றன. கடற்பிரளயத்தால் உலகங்களெல்லா மழிய, ஒரு பாண்டிய அரசன்மாத்திரம் உயிர்வாழ்ந்திருந்தசெய்தி வேள்விக்குடிச்செப்பேடுகளில் வரையப்பெற்றுளது. இம் மூன்று கதைகளும் வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியனைப்பற்றியனவேயாமென்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனார் என்ற புலவர்களேயாவர். அவர்களது பாடல்களால் அறிந்துகோடற்குரியவை:--இம் மன்னர்பெருமான் அக்காலத்தில் நிலவிய பல அரசர்களையும் புறங்கண்ட பெருவீரன்; வேண்டிய வேண்டியாங்கு புலவர்களுக்கும் இரவலர்களுக்கும் ஈந்த பெருங்கொடைவள்ளல்; அரசர்க்குரிய பல வேள்விகளை முடித்துப் பெருமையெய்தியவன்; சிவபெருமானிடத்தும் பெரியோர்களிடத்தும் பேரன்புடையோன் என்பன. இவனை நெட்டிமையார் பாடிய பாடல்களுள் ஒன்றைக் கீழே தருகின்றோம்.

'பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்
அறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
யின்னா வாகப் பிறர்மண் கொண்
டினிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே' (புறம்—12)

மூன்றும் அதிகாரம்.

கடைச்சங்ககாலத்துப் பாண்டியர்கள்.

பாண்டியரது தலைநகராகிய மதுரையில் விளங்கிய கடைச்சங்கம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டோடு முடிவெய்தியது என்பது ஆராய்ச்சியாளரது கொள்கையாகும். ஆகவே கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் ஆட்சிபுரிந்த பாண்டிய அரசர்களது வரலாறே இப்பகுதியில் எழுதப்படுகின்றது. இறையனார்களவியற்கு உரைகண்ட தொல்லாசிரியர் கடைச்சங்கத்தைப் புரந்துவந்த பாண்டிமன்னர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர் ஆவர் என்று அவ்வுரையிற் கூறியுள்ளார்.* சிலப்பதிகாரத்தின் உரைப்பாயிரத்திற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்ற 'வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவம்' என்று தொடங்கும் ஆசிரியப்பாவும் அங்ஙனமேயுணர்த்துகின்றது.† எனவே, கடைச்சங்கநாட்களில் அரசு செலுத்திய பாண்டிய அரசர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர் ஆவர் என்பது நன்கு புலப்படுகின்றது. அன்னோர் ஆட்சிபுரிந்தகாலம் ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பது ஆண்டுகள் என்பர் களவியலுரைகண்ட பெரியார்.

* இறையனார் அகப்பொருள் உரை. (சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பு) பக்கம் 5.

† சிலப்பதிகாரம்—பக்கங்கள் 2, 3.

ஆகவே ஒவ்வொருமன்னனது 'சராசரி' ஆட்சிக்காலம் சற்றேறக்குறைய முப்பத்தெட்டாண்டுகளாகும். கடைச்சங்ககாலத்துப் பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் சிலரது பெயர்களே நற்றிணை, குறுந்தொகை, பரிபாடல், அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களால் அறியப்படுகின்றன. அவர்களுள் பாண்டியன் முடத்திருமாறன் என்பவனே மிகப் பழமை வாய்ந்தவன் என்பது களவியலுரையால் பெறப்படுகின்றது. எனவே, அவன் வரலாற்றை முதலில் ஆராய்வாம்.

பாண்டியன்முடத்திருமாறன்:—குமரிநாடு கடல்கோளால் அழிந்த பின்னர், குமரியாற்றிற்கும் தாம்பிரபருணியாற்றிற்கும் இடையிலுள்ள நிலப்பரப்பில் தங்கியிருந்த தமிழ்மக்களுக்குத் தலைநகராயிருந்த கபாடபுரத்தில் வீற்றிருந்து அரசாண்ட பாண்டிய அரசர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் இவ்வேந்தனே இறுதியில் வாழ்ந்தவன் ஆவன். ஆகவே, இவன் இடைச்சங்கத்தின் இறுதியில் இருந்தவன் ஆதல்வேண்டும். இவன் காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு கடல்கோளால் பாண்டியநாட்டின் பெரும்பகுதியும் அதன் தலைநகராகிய கபாடபுரமும் அழிந்தொழிந்தன.* இக்கடல்கோளினால் எண்ணிறந்த தமிழ்நூல்கள் இறந்தன. இச்செய்தியை,

'ஏரணமுருவம் யோக மிசைகணக் கிரதஞ் சாலந்
தாரண மறமே சந்தந் தம்பநீர் நிலமு லோகம்
மாரணம் பொருளென் றின்ன மானநூல் யாவும் வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெயரு மாள'

என்னும் பழைய பாடலும் உணர்த்துதல் காண்க. தமிழ்மக்கள்செய்த தவப்பயனால் எஞ்சிநின்ற நூல் தொல்காப்பியம் ஒன்றேயாகும். இக்கடல்கோளுக்குத் தப்பி யுய்ந்த பாண்டியன் முடத்திருமாறனும் செந்தமிழ்ப் புலவர்களும் சிறிது வடக்கே சென்று மணலூர் என்னும் ஒரு சிறு நகரத்தில் தங்கினார்கள். இவர்கள் சிலகாலம் அந்நகரில் தங்கியிருந்து, பின்னர், மதுரை என்று தற்காலத்து வழங்கும் கூடன்மாநகரை யடைந்தனர். இப்பாண்டியனும் அந்நகரை வளம்படுத்தித் தனக்குரிய தலைநகராகக்கொண்டு கடைச்சங்கத்தை அங்கு நிறுவினான்.† பல நல்லிசைப்புலவர்கள் தமிழாராய்ச்சிசெய்யத்தொடங்கிப் பற்பல அரிய செந்தமிழ்நூல்கள் இயற்றுவாராயினர். இயல் இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழும் உயர்நிலை எய்தின. எனவே, கடைச்சங்கத்தை

* இறையனார் அகப்பொருளுரை—பக்கம் 5.

† ஷை ஷை ஷை

மதுரைமாநகரின்கண் நிறுவி அதனைப் போற்றிவளர்த்துவந்த பாண்டியன் முடத்திருமாறன் நம் தமிழ்த்தாயின்பொருட்டு ஆற்றிய அரும்பணி அளவிட்டுரைக்குந்தரத்ததன்று. இம்மன்னனே தண்டமிழ்ப் புலமையிற் சிறந்த ஒண்டிறற்குரிசில் ஆவன். இவன் பாலைத்திணையையும் குறிஞ்சித்திணையையும் இன்சுவைபொருந்தப் பாடுவதில் வன்மையுடையவன். எட்டுத்தொகைநூல்களுள் ஒன்றாகிய நற்றிணையில் இவன் பாடிய இரண்டுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன (நற்றிணை 105; 228). இவனைப்பற்றிய பிற செய்திகள் தற்காலத்திற் புலப்படவில்லை.

பாண்டியன் மதிவாணன்:—இவன் கடைச்சங்கத்தைப் புரந்துவந்த பாண்டிய அரசர்களுள் ஒருவனாவன். சிலப்பதிகார உரையாசிரியராகிய அடியார்க்குநல்லார் இவன் கடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியருள் கவியரங்கேறியவன் என்று தம் உரைப்பாயிரத்திற் கூறியுள்ளார். ஆகவே இவன் செந்தமிழ்ப்புலமையிற் சிறந்துவிளங்கிய வேந்தனாவன். இவன் ஒரு நாடகத்தமிழ்நூல் இயற்றியுள்ளான். அது மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல் எனப்படும். அந்நூல் நூற்பாவாலும் வெண்பாவாலும் இயற்றப்பெற்றது என்பர். அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரையெழுதுதற்கு மேற்கோளாகக்கொண்ட *ஐந்து இசைநாடகநூல்களுள் மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூலும் ஒன்றாகும். அது முதனூலிலுள்ள வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தின் இலக்கணத்தை உணர்த்தும் சிறப்புடையது என்று சிலப்பதிகார உரையாளர் குறித்துள்ளனர். இம்மன்னன் இயற்றிய அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த நாடகத்தமிழ்நூல் இக்காலத்திற் கிடைக்கப்பெறாதிருத்தல் பெரிதும் வருந்தத்தக்கதாகும். சிற்சில சூத்திரங்களே சிலப்பதிகார உரையிற் காணப்படுகின்றன.

பொற்கைப்பாண்டியன்:—இவன் கடைச்சங்கநாளில் விளங்கிய பாண்டியருள் ஒருவன். கண்ணகிமுன் தோன்றிய மதுரைமாதெய்வம் பாண்டியர்களது செங்கோற்பெருமையை அவளுக்குணர்த்துங்கால், இவன் செய்தியையும் எடுத்துரைத்துப் புகழ்ந்துள்ளது. அவ்வரலாறு அடியில் வருமாறு:—

* இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதீயம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல்: என்பன.

ஒருநாள், கீரந்தை என்னும் வேதியனொருவன் தன் மனைவியை மன்றத்தின்கண் இருத்தி, அரசனது செங்கோல் அவளைக் காக்கும் என்று கூறிவிட்டு வெளியே சென்றனன். மற்றொருநாள் அவன் தன் இல்லாளுடன் மனையகத்திருக்குங்கால், பாண்டிய அரசன் ஒருவன் கதவைப்புடைத்தனன். உடனே அம்மறையோன் தன்மனைவிபால் ஐயமுற்று அவளை நோக்க, அதனையுணர்ந்த அந் நங்கை 'முன்னொரு நாள், அரசனது செங்கோல் என்னைக் காக்குமென்றுகூறி, மன்றத் திருத்திச் சென்றீர்களே; இன்று அச் செங்கோல் காவாதோ?' என் றுரைத்தனள். அதனைப் புறத்தே கேட்டுக்கொண்டுநின்ற அரசன், தன் அடாச்செய்கைக்குப் பெரிதும் வருந்தி, விரைவில் அரண்மனைக்குச் சென்று, அது தனக்குத் தகவன்று என்றெண்ணித் தன் செய் கைக்குத் தானே சான்றாகி, வாளால் தன்கையைக் குறைத்துக்கொண்ட னன்; பிறகு, பொன்னாற் பொய்க்கையமைத்துக்கொண்டு, பாண்டி நாட்டை ஆட்சிபுரிந்துவந்தான். இதுபற்றியே, இவன் பொற்கைப் பாண்டியன் என்று வழங்கப்பெற்றான்.

இது சிலப்பதிகாரம் பழமொழியாகிய இருநூல்களாலும் அறியப் படுவது. இஃது இப்பாண்டியன் கோல்கோடாது முறைசெய்த மாட்சி யை உணர்த்துகின்றது.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி:— இவ்வேந்தன் கடைச் சங்கநாளில் விளங்கிய பாண்டியர்களுள் ஒருவனாவன். இளம்பரு வத்திலேயே பேரறிவினனாக இருந்தமைபற்றி இவன் 'இளம்பெருவழுதி' என்ற பெயர் பெற்றனன்போலும். 'கடலுண் மாய்ந்த' என்னும் அடை மொழிகளால் இவன் கடலிற் கலமிவர்ந்துசென்றபோது அங்கு மூழ்கி யிறந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது புலப்படுகின்றது. இவன் தண்டமிழ்ப் புலமையிற் சிறந்த பெருந்தகைமன்னனாவன். இவன் இயற்றிய இரண்டு பாடல்கள் பரிபாடலிலும் புறநானூற்றிலும் உள்ளன (பரிபாடல்—15, புறநானூறு—182). இவன் தான் இயற்றிய பரிபாடலில்* சிலம்பாற் றால் அழகுபெற்றுள்ள திருமாலிருஞ்சோலைமலையின் சிறப்பையும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரான் பலதேவன் ஆகிய இருவ

*இப்பாடற்கு இசைவகுத்தவர் மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் என்பார்.

ரது பெருமையையும் நன்கு விளக்கியுள்ளான். இனி, அக்குன்றம் திருமாலையொக்கும் என்றும், தன்னைக்கண்டோருடைய மயக்கத்தைப் போக்கும் பெருமையுடையது என்றும், ஆதலால் சென்றேனும் கண்டேனும் திசைநோக்கியேனும் அதனைக் குடும்பத்துடன் வழிபடுமின் என்றும் உலகத்தாரை நோக்கி இவ்வேந்தன் அப்பாடலிற் கூறியிருத்தலும் அக்குன்றத்தின் அடியின்கண் உறைதலே தான் எய்தவிரும்புவது என்று முடித்திருத்தலும் இவன் திருமாலிடத்துக் கொண்டிருந்த பேரன்பினை இனிது புலப்படுத்தாநிற்கும். இவன் புறநானூற்றில் பாடியுள்ள பொருண்மொழிக்காஞ்சி* இவனது பேரறிவினையும் உள்ளக் கிடக்கையினையும் தெள்ளிதினுணர்த்தும் இயல்புடையதாயிருத்தலின் அப்பாடலை ஈண்டு வரைகின்றாம்.

'உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.† (புறம். 182)

*பொருண்மொழிக்காஞ்சி என்பது உயிருக்கு இம்மை மறுமைகளில் உறுதி தருகிறபொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல்.

†இதன்பொருள்:—உண்டேகாண், இவ்வுலகம்; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தானாதல் தவத்தானாதல் தமக்கு வந்து கூடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தகும் துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அது தீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ் கிடைக்கின் தம்முடைய உயிரையுங் கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனான் உலகமுழுதும் பெறினும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்கென்று முயலாத வலிய முயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டென முயல்வார் உண்டாதலான் என்பது.

பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி:— இவன் பாண்டியர்குடியில் தோன்றிய ஒரு மன்னன் ஆவன். இவன் இருவேறு நல்வினைகளின் பயன்களாயுள்ள அரிய கல்வியும் பெரிய செல்வமும் ஒருங்கே எய்தி அதற்கேற்றவாறு பேரறிவுடைய பெருங்கொடைவள்ளலாக வாழ்ந்தவன். கோப்பெருஞ்சோழற்கு உயிர்த்தோழரும் பாண்டிநாட்டினரும் பேரறிஞருமாகிய பிசிராந்தையார் இவ்வரசன்மீது பொருண்மொழிக் காஞ்சி பாடியிருத்தலின் இவன் அச்சோழன்காலத்தில் நிலவியவன் என்பது பெறப்படுகின்றது (புறம் 184). இவன் பாடிய பாடல்களாக நற்றிணையில் ஒன்றும் குறுந்தொகையில் ஒன்றும் அகநானூற்றில் ஒன்றும் புறநானூற்றில் ஒன்றும் உள்ளன (நற்றிணை 15; குறுந்தொகை 230; அகம் 28; புறம் 188). எனவே, இவனது செந்தமிழ்ப் புலமை அறிஞர்கள் பெரிதும் மதித்துப்போற்றற்குரியதாகும். இவன், மக்களாலுண்டாகும் இன்பம், இம்மையின்பம் எல்லாவற்றினும் சிறந்ததென்றும் அத்தகைய மக்கள் இல்லாதவர்கட்கு இம்மைப்பயன் ஒரு சிறிதும் இல்லை என்றும் கூறியிருக்கும் அரியபாடல் எல்லோரும் படித்துணரத்தக்கதொன்றாகலின், அதனைப் பின்னே காண்க.

படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே.* (புறம் 188)

---

*இதன்பொருள்:— படைக்கப்படுஞ்செல்வம் பலவற்றையும் படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமை மிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுகக் குறுக நடந்துசென்று சிறிய கையை நீட்டிக் கலத்தின்கட்கிடந்ததனைத் தரையிலேயிட்டும் கூடப் பிசைந்து தோண்டியும் வாயாற் கவ்வியும் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடைய சோற்றை உடம்பின் கட்படச் சிதறியும் இங்ஙனம் அறிவை இன்பத்தான் மயக்கும் புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுநாளின்கண். என்பது.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்:— இவன் நல்லிசைப்புலமை வாய்ந்த செல்வப்பாண்டியருள் ஒருவன். புறநானூற்றிலும் அகநானூற்றிலும் காணப்படும் இவனது பாடல்களும் ஒல்லையூர்தந்த என்னும் அடைமொழிகளும் இவனது புலமையையும் வீரத்தையும் நன்குவிளக்கும். இவன் பெரியபோர்வீரனென்பதும், கல்வியறிவுவாய்ந்த பட்டத்தரசியைச் சிறிதும் பிரிதலாற்றாப் பேரன்புடையவனென்பதும், சிறந்த செங்கோல்வேந்தனென்பதும், வையைசூழ்ந்த வளம் மிக்க மையல் என்னும் ஊரில்வாழ்ந்த மாவன், எயில் என்னும் ஊரிலிருந்த ஆந்தை, புகழ்வாய்ந்த அந்துவஞ்சாத்தன், ஆதன் அழிசி, இயக்கன் என்பவர்களைத் தன்து உயிர்நண்பர்களாகக்கொண்டு ஒழுகியவனென்பதும், தனக்குரிய பாண்டிநாடாளும் அரசுரிமையை எவற்றினும் சிறந்ததாகக் கருதியிருந்தவனென்பதும், 'மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்து' என்று தொடங்கும் இவனது பாடலால் இனிது புலப்படுகின்றன (புறம் - 71).

இவனது மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டு என்பாள் நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்த மெல்லியல் நங்கையாவள். அருங்கற்புவாய்ந்த இவ்வம்மையின் பெருமையை உரைக்கவல்லார் யாவர்? செல்வமும் கல்வியும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இவ்விருவரும் காதலனும் காதலியுமாக அன்புற்று ஆற்றிய இல்வாழ்க்கையே வாழ்க்கையாகும்; அதுவே துறக்கவின்பமும் ஆகும். அறிவு வீற்றிருந்த செறிவுடை நெஞ்சினராகிய பூதப்பாண்டியனும் இவனது காதலியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும் இனிது வாழ்ந்துவரும்நாட்களிற் கொடுங்கூற்றம் பூதப்பாண்டியன் ஆருயிரைக் கவர்ந்துசென்றது. இந்நிலையிற் பெருங்கோப்பெண்டு எய்திய இன்னல் இத்தகையதென்று இயம்பவும் இயலுமோ! தாய்தந்தை முதலானோரை இழந்தோர்க்கு அம்முறை சொல்லிப் பிறரைக் காட்டி அவர்களது துயரை ஆற்றலாம்; கணவனை இழந்தார்க்கு அங்ஙனம் காட்டுவது இல்லையன்றோ? ஓவாத விதவையிடும்பை உயிருள்ளவரை ஒழிவதன்றே! இவற்றை நன்குணர்ந்துள்ள பெருந்தேவி ஆற்றொணாத்துன்பத்துள் ஆழ்ந்திருக்குங்கால் அரசனது உரிமைச்சுற்றத்தினர் அவனது திருமேனியைப் பெருஞ்சிறப்புடன் இடுகாட்டிற்கு எடுத்துச்சென்று ஈமத்தேற்றுவாராயினர். அதனைக்கண்ட பெருந்தேவி சிறிதும் ஆற்றாது அன்புடையாரைப் பிரிதலினும் அனலிற்புகுந்து ஆருயிர்துறத்தலே

நலம் என்று துணிந்து தனது உயிர்க்காதலனோடு ஈமத்தீயிற்பாய்ந்து மாயக்கருதினள். அச்சமயத்தில் அங்கிருந்த மதுரைப் பேராலவாயார் முதலான சான்றோர்கள் தம்மையொத்த பேரறிவுடைய வேந்தனை இழந்ததோடு அத்தகைய பேரறிவுவாய்ந்த அரசியையும் இழக்க மனம் பொறாதவர்களாய் அவ்வம்மையைத் தீப்புகாமல் விரைவில் தடைசெய்வா ராயினர்.

அதுகண்ட அரசனது பெருந்தேவியும் தீயின்புறத்தே நின்று கொண்டு அச்சான்றோரைநோக்கிப், 'பலசான்றவிரே! பலசான்றவிரே! "நின் தலைவனொடிறப்ப நீ போ"வென்றுகூறாது அதனைத் தவிர்கவென்று சொல்லி விலக்கும் பொல்லாத விசாரத்தையுடைய பலசான்றவிரே! அணிலினது வரிபோலும் வரியையுடைய வளைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற நல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல் இலையிடையேபயின்ற கைபாற் பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச்சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளிய எள்ளரைத்த விழுதுடனே புளி கூட்டி அடப்பட்ட வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக் கொண்டு பருக்கைகளாற் படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக் கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேம் அல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப் பட்ட பிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடைய பெரிய தோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகை யில்லையாக வளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடைய நீர்செறிந்த பெரிய பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து' என்னும் பொருள்கொண்ட 'பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே'* என்று தொடங்கும் பாடலைக் கூறித் தீயிற் பாய்ந்து உயிர் துறந்தனள். இதனால் இவ்வம்மை தன் பெருங்கற்பினால் நிகழ்த்திய அருஞ்செயல் வெளியாதல் காண்க.

[தொடரும்.]

T. V. சதாசிவபண்டாரத்தார்.

---

* புறம்—246.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[கசுஅ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

(புருவவருணனை)

87 'பனிக்கச் சுரத்துக் கரன்முதலோர் கவந்தப் படையும், பல்பேயும்,
தனிக்கைச் சிலையும், வானவரும், முனிவர் குழுவும், தனி அறனும்
இனிக்கட் டழிந்த தரக்கர்குலம் என்னும் சுருதி ஈரிரண்டும்
குனிக்கக் குனித்த புருவத்துக் குவமம் நீயே கோடியால்'.

இ-ள். '(போர்க்களமான) தண்டகாரணியத்திலே கரன் முதலிய இராக்கதர்கள் (அச்சத்தினால்) நடுங்க, (அவர்களது) தலையறுபட்ட உடல்களும் (அந்த உடல்களை உண்ணவந்த) பேய்களும் (இராமனது கோதண்டமென்னும்) வில்லும் இனி இராக்கதகுலம் (அடியோடு) முழுதும் அழிந்தது என்று (களிப்போடு) எண்ணுகின்ற தேவர் முனிவர் தருமதேவதை வேதபுருடன் ஆகியவர்களும் குனிக்கும் (கூத்தாடும்) படி (இராமன் கோபத்தால்) குனித்த (வளைத்த) புருவத்துக்கு உவமை யை நீயே தேடிக்கொள்வாயாக' (என்னுற் கூறமுடியா தென்றபடி).

பனித்தல் - நடுங்குதல். 'சுரத்துக் கரன்முதலோர் பனிக்க' என மாற்றுக. கவந்தம் - தலையற்ற உடல். 'சேனையில் மிகப் பெருந்தொகை யிறந்தபொழுது கவந்தம் எழுந்து கூத்தாடுமென்றல் மரபு.' படை - திரள் - கூட்டம். தனி - ஒப்பின்மை. சிலை - வில். குழு - கூட்டம். அறன் - அறம் என்பதன் போலி - தருமம். கட்டழிதல் - முழுதும் அழிதல். சுருதி - வேதம். தருமமும் வேதமும் இங்கே அவற்றின் அதிதேவதைக ளான தருமதேவதையையும் வேதபுருடனையும் குறித்தன. குனித்தல் - கூத்தாடல்; வளைத்தல். உவமம் - உவமை. கோடி - கொள் (ளுதி) - கொள்வாய். 'குனிந்த புருவம்' என்பதும் பாடம்.

' "இனிக்கட்டழிந்த தரக்கர்குல மென்னும்" என்ற விசேடணத்தை வானவர் முதலிய மூன்றுக்கும் கூட்டுக.' இராமன் கோபத்தால் புருவத்தைக்குனித்தல் காரணமாகவும் கவந்தமும் பேயும் வில்லும் தேவரும் முனிவரும் தருமமும் வேதமும் குனித்தல் காரியமாகவும் இருத்தல் காண்க. புருவமாகிய ஒருபொருட்குனிப்பால் அடுக்கிய பல் பொருட்குனிப்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய நயம் பாராட்டத்தக்கது.

(நெற்றிவருணனை)

88 'வருநாள் தோன்றும் தனிமறுவும் வளர்வும் தேய்வும் வாள் அரவம்
ஒருநாள் கௌவும் உறுகோளும் இறப்பும் பிறப்பும் ஒழிவுற்றால்,
இருநால் பகலில் இலங்குமதி, அலங்கல் இருளின் எழில்நிழற்கீழ்ப்
பெருநாள் நிற்பின், அவன்நெற்றிப் பெற்றித் தாகப் பெறுமன்றே'.

இ-ள். '(அர்த்தசந்திரனை) அட்டமிச்சந்திரன், உதயமாகுங் காலத்திலேயே உடன்தோன்றுவதொரு களங்கமும் (சிலகாலங்களில்) வளர்தலும் (சிலகாலங்களில்) மெலிதலும் சிலகாலங்களில் கொலைத்தொழிலையுடைய (இராகுவென்னும்) பாம்பினாற் கௌவப்படும் (தூர்ச்) சம்பவமும் (உதயமாகிய) பிறப்பும் (அத்தமனமாகிய) இறப்பும் நீங்கப் பெற்று (அதனோடு) இருளின்கீழ் நெடுங்காலம் நிற்குமானால் இராமனது நெற்றியின் தன்மையைப் பெறுவதாகும்.'

நாள் - காலம் (தமிழகராதி). 'வருநாள்' என்பதற்கு (அமாவாசையன்று இறந்தானென மறைந்த சந்திரன் அந்த அமாவாசையை அடுத்து) வருநாள் ஆன (சுக்கிலபட்சத்துப் பிரதமையும், அந்த மறைந்த சந்திரன் முதல்முதல் தோன்றும்நாளுமாகிய,) பிறந்த நாளிலேயே என்றும் பொருள்கூறலாம். ஒரு நாள், கிரகணம் நேரும் காலத்தைக் குறித்தது. மறு - களங்கம். வாள் - கொலைத்தொழில் (கலித்தொகை). வாள் அரவம் - கொலைத்தொழிலையுடைய பாம்பு: வாள் போலக் கொடிய பாம்பு என்றும் பொருள்கூறுவர். உறுகோள் - சம்பவம் (தமிழகராதி) - நிகழ்ச்சி (இலக்கியச் சொல்லகராதி). பகல் - நாள். இரு நால் பகல் - எட்டாம்நாள் - அட்டமித்திதி. அலங்கல் - அசைதல்; மாலை. 'அலங்கல் இருள்' என்பதற்கு அசையும் இருளென உவமானத்துக்குப் பொருத்தமாகவும் மாலையையுடைய இருள்போலக்

கறுத்த தலைமயிரென உவமேயத்துக்குப் பொருத்தமாகவும் பொருள் கொள்க. எழில் - அழகு. பெற்றி - தன்மை. பெற்றித்து - தன்மையுடையது.

இராமன் நெற்றி, எப்போதும் ஒரு தன்மையதாயுள்ளது: உலகோர் நெற்றிக்கு உவமானமாகக்கூறும் சந்திரனோ, சிலகாலம் வளர்தல் சில காலம் தேய்தல் ஓரோர்காலம் பாம்பு கௌவப்படுதல் தோன்றல் மறைதல் ஆகப் பல காலங்களில் பல தன்மைகள் அடைதலுடையது: ஆதலால், அதற்கு இது ஒப்பாகாது. அது இருள்போன்ற தலைமயிரை அடுத்திருக்கின்றது: இதுவோ, தான் தோன்றினால் மறைந்தொழிவதாகிய இருளை அடுத்திருத்தல் இயலாததாயுள்ளது: ஆதலாலும் அதற்கு இது உவமையாகாது என்பது கருத்து.

(தலைமயிர்வருணனை)

89 'நீண்டு சுருண்டு நெய்த்திருண்டு நெறிந்து செறிந்து நெடுநீலம்
பூண்டு புரிந்து சரிந்துகடை குழன்று புகையும் நறும்பூவும்
வேண்டு மல்ல வெனத்தெய்வ வெறியே கமழும் நறுங்குஞ்சி
ஈண்டுசடையாயினதென்றால்,மழைஎன்றுரைத்தல்இழிபன்றோ?'

இ-ள். 'நீண்டு சுருண்டு மினுமினுத்துக் கறுத்து நெளிந்து நெருங்கி (க்கருமைக்கு அனுகுணமான) நீலநிற(மு)ம் பொருந்தி முறுக்குற்றுத் (தலைக்குப் பின்புறம்) தாழ்ந்து நுனி (மற்றைப்பாகத்தினும் அதிகச்) சுருளுற்று (அகிற்) புகையும் வாசனைப்பூக்களும் வேண்டப்படுவனவல்ல (அனாவசியகம்) என்னும்படி (தெய்வீகமான இயற்கை) மணம் கமழுகின்ற (இராமனது) தலைமயிர் (வனவாசகாலமாகிய) இப்போது சடையாயிருக்கின்றதென்றாலும், (அதனை) மேகமென்று கூறுதல், (புகழ்ச்சியாகாமல்) இகழ்ச்சியாமன்றோ?'

நெய்த்தல் - (நெய்பூசினாற்போல) மினுமினுத்தல். நெறிதல் - நெளிதல். செறிதல் - நெருங்கல். நெடும் நீலம் - மிக்க நீலநிறம். புரிதல்—முறுக்குறல். முதல் 'நறுமை' வாசனையையும் இரண்டாம் 'நறுமை' நன்மை

யையும் உணர்த்திநின்றன. குஞ்சி - ஆண்மக்கள் தலைமயிர். ஈண்டு - (வனவாசம்செய்யும்) இக்காலத்தில். 'என்றால்' என்பதன்பின் உம்மை தொக்கது. இழிபு - இகழ்ச்சி. 'நீண்டுகுழன்று', 'கடைசுருண்டு,' 'புகையு நறும்பூ வேணையவும்,' 'இழிவாமால்' என்பனவும் பாடம்.

இராமன் தலைமயிர் சடையானால், என்? சடையான நிலைமையினும், அதனை மேகமெனல் இழிவுபடுத்தியதாமென்பது கருத்து. இயல்பான நிலைமை மாறிச் சடையான இராமன் தலைமயிரை மேகமெனலே இகழ்தலாமெனின், அவனது இயற்கைமாறாத தலைமயிரை மேகமெனல் அதனை இகழ்தலினும் எத்துணையோ அதிகமாகக் குறைவுபடுத்துவதாமென்பது குறிப்பு.

இராமன் கேசத்தின் பலவகை அழகுகளும் ஒருசேர நன்குவிளங்க, 'நீண்டு' முதலாகக் 'குழன்று' இறுதியாகப் பத்து விசேடண வினையெச்சங்களை இனிது அடுக்கிக் கூறி, அவ்விசேடணங்களின் மகுடமாகப் 'புகையும் நறும்பூவும் வேண்டுமல்லவெனத் தெய்வவெறியேகமழும் நறுங்குஞ்சி' என முடித்த கவிசாதுரியம் பாராட்டத்தக்கது.

இராமன் சொன்ன அடையாளச்செய்திகளை அனுமான் சீதைக்குக் கூறுதல்.

[மேற்கூறியவாறாக, இராமனது அடிமுதல் முடியிறுதியான அவயவங்களின் இலக்கணங்களை இனிதெடுத்துக்கூறிய அநுமான், 'இராமனது நடை, தசரதசக்கரவர்த்தி "நாடாள்வாயாக" என்றபோதும் கைகேயிதேவி "காடேகுவாயாக" என்றபோதும் ஒரே தன்மையதாய், (எய்தும் இன்ப துன்பங்களுக் கேற்றபடி மாற்றமடையும்) இடபநடை யானைநடை யிரண்டும் இணையாகாததான ஏற்றமுடையது' என்று கூறக் கேட்டு, வெந்தீயிலிட்டமெழுகுப்பாவைபோல உருகித் தன்வசமிழந்து, பரவசமடைந்து, தன்னைமறந்து செயலற்றிருந்த சீதையை நோக்கி 'நீ என்னை ஐயப்படாமல் அறிந்துகொள்ளுமாறு இராமபிரான் என்னிடம் கூறிய அடையாளச்செய்திக ளிருக்கின்றன. அவைகளைச் செவியேற்பாயாக' என்று செப்புகின்றான்:—]

90 "நடத்தலரி தாகும்நெறி; நாள்கள்சில; தாயர்க்
கடுத்தபணி செய்திவண் இருத்தினை, அச்சொற்
குடுத்ததுகி லோடும்உயிர் உக்கஉட லோடும்
எடுத்தமுனி வோடும், அயல் நின்றதும் இசைப்பாய்."

இ-ள். '"(நான் போகும் காட்டு) வழி (உன் மெல்லிய பாதங்கள்) நடத்தற் கரிய (கடினமுடைய) தாகும். (நான் காட்டிற் கழிக்கவேண்டிய) நாள்கள் சிலவே. (அந்த நாள்களில் நீ என்) தாய்மார்க்குச் செய்யத்தக்க பணிவிடைகளைச்செய்துகொண்டு இங்கே (அயோத்தியிலே) இருப்பாயாக என்று சொல்ல, அந்தச்சொல்லுக்கு (த் தான் சொல்லும் மறுசொல் இதுதான் என்பாள்போல, மாளிகையினுள்ளே சென்று வனத்துக்குப்போவதற்கென) உடுத்தின (மரவுரிச்) சேலையோடும் (எங்கே தடுத்துவிடுவேனே என்ற அச்சத்தினால்) உயிர்போனது போன்ற உடம்பினோடும் (என்னை எப்படி விட்டுப்போக எண்ணினாய்? என) என்மேற்கொண்ட கோபத்தோடும் (என் பின்னே வந்து என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு) அருகே நின்றதைக் கூறுவாயாக" (என்று இராமபிரான் என்னிடம் சொன்னான்.)'

உகுதல் - இறத்தல் (தமிழகராதி). உக்க - இறந்த - இறந்தாற் போன்ற. உம்மை, அசைநிலை; பின்வரும் இரண்டுபாட்டுக்களுடன் இணைத்தால், எதிரதுதழீஇய எச்ச உம்மையாம்.

நகர்நீங்குபடலத்தில்,

கல்அ ரக்கும் கடுமைய அல்லநின்
சில்அ ரக்குண்ட சேவடிப் போதென்றான் (உஉ௫)

என்பதும்,

அனைய வேலை அகல்மனை எய்தினள்,
புனையும் சீரம் துணிந்து புனைந்தனள்,
நினைவில் வள்ளல்பின் வந்தயல் நின்றனள்,
பனையின் நீள்கரம் பற்றிய கையினள். (உஉஅ)

என்பதும் இங்கே நினைவுகூரத்தக்கவை. (நினைவில் - நினையுமளவில்).

['"அவள் என்னுடன் காட்டுக்குப் புறப்பட்டு அயோத்திநகரத்துக் கோட்டைவாயிலைக் கடந்தவுடனே, (நகரை அடுத்துக் காடு இருக்குமென அவள் எண்ணியிருந்தபடி இல்லாமைகண்டு) "எங்கே காடு?"' என்று கேட்டதையும், எங்களைத் தேரிலேற்றிக் காட்டுக்குக் கொண்டுவந்துசேர்த்த சுமந்திரன் அயோத்திக்குத் திரும்பிப்போக விடைபெற்றபோது, '"என் தங்கையர்க்கு யான் வளர்த்த கிளிகளையும் நாகணவாய்ப் பறவைகளையும் வளர்த்துப் பாதுகாக்கச்சொல்"' என்று (நாடுவிட்டுக் காடுசெல்லும்வருத்தமறியாது) பிள்ளைத்தனமாகச்சொன்னதையும் தெரிவிப்பாயாக" என்றான்' என்று அனுமான்கூறிப் பின்னும் கூறுகின்றான்.]

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

மதிப்புரை.

ஈழகேசரி ஆண்டுமடல்:— இஃது ஈழகேசரி என்னும் வாரப்பத்திரிகையின் அங்கமாக வெளியிடப்பெற்றது; யுவ ஆண்டிற்குரியது. தமிழறிஞர்பலர் எழுதிய கட்டுரைகளும் பாக்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, அ. குமாரசாமிப் புலவர் முதலிய பல பெரியாரின் நிழலுருவப்படங்களும் பிற பல சித்திரங்களும் இம் மடலினை அலங்கரிக்கின்றன. ஈழநாட்டின் பழங்காலப் பெருமையும், இக்காலம் அஃது அடைதற்குரிய முன்னேற்றத்தின் தன்மையும் இப்புத்தகத்தால் நன்கு விளங்குவனவாம். பொதுவாக அறிவுவளர்ச்சிக்குரிய பலதுறைப்பட்ட விஷயங்களும் இதன்கண் மலிந்து காணப்படுவதால், இஃது யாவரும் வாங்கி வாசித்தற்குரியதே. மிகவும் அகலமானவடிவில் வழுவழுப்பான தடித்த காகிதத்தில் நூறு பக்கமுடையதாய்க் கண்ணைக்கவரும்வண்ணம் அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகத்தின் விலை சதம் 50. வேண்டுவோர், 'ஈழகேசரிநிலையம், சுன்னுகம், யாழ்ப்பாணம்' என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

1935-ஞ ஜூன்மீ 14உ (யுவ-ஞ வைகாசிமீ 32உ) காலை 9-மணிக்குக் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பெற்ற தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள், B.A., B.L., M.L.C., —உப-அக்கிராசனாதிபதி.
2. ,, V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் அவர்கள், B.A., B.L.
3. ,, N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார் அவர்கள் B.A., B.L.
4. ,, V. சுந்தரமையர் அவர்கள் B.A., B.L.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1934-ஞ ஆகஸ்டுமீ முதல் 1935ஞ மேமீ முடிய உள்ள வரவு செலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கலாயின.

II. சங்கத்தின் 1934-1935 வருஷாந்தக்கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்யவேணுமென்று மதுரை ஹைக்கோர்ட்டு வக்கீல் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ R. சேஷையங்கார் B.A., B.L. அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளலாயிற்று.

III. 1935-1936-ம் ஞத்துச் சங்கமாபீசு வரவு செலவு மதிப்புத்திட்டம் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

IV. மறுபதிப்பாகிவருகிற ஐந்திணைஐம்பது என்னும் நூலைப் பூர்த்தியாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தலாமென்றும், ஜாப்தாவில் குறித்துள்ள நூல்களுள் தேவையாகவும் அவசரமாக அச்சிடவேண்டியதாகவு முள்ளவைகளாகப் பார்த்துக் கிரமப்படி அச்சிடலாமென்றும், பதிப்புரிமை விஷயமாக உள்ளவைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று. ஜாப்தாவில் 26, 27, 28 இலக்கமிட்டுள்ள நூல்களாகிய தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, தஞ்சைவாணன்கோவை இவற்றை அச்சிட்டு வெளியிடும்வேலை பத்திராதிபரவர்கள் ரிப்போர்ட்டின்மேல் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாமென்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

V. மதுரையிலுள்ள மகா-ா-ா-ஸ்ரீ E. M. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனு ரவர்கள் இச்சங்கத்தைச்சேர்ந்த பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு ஆங்கிலம், தமிழ், ஸம்ஸ்கிருத அச்சுப்புத்தகங்களை, தர்மசிந்தனையுடன் அன்புகூர்ந்து உதவிபுரிந் தமைக்காக ஷெயாருக்கு இச்சங்கத்தார் நன்றிபாராட்டி வந்தனமளிப்பதைத் தெரிவிக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VI. சங்கக்கட்டிடவேலைகள் சம்பந்தமாக எழுதிய குறிப்பு அடுத்தகூட் டத்திற்குத் தள்ளிவைக்கலாயிற்று.

VII. சங்கத்தின் திரவியசம்பந்தமான நிலைமையைப்பற்றி ஆலோசனைக் குக் கொண்டுவரப்பட்டதில், சங்கத்துக்காக நன்கொடைகளும், சந்தாத்தொகை களும் வசூலிக்கமுயற்சிகள் செய்யவேணுமென்று தெரிவிக்கலாயிற்று.

VIII. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி டாக்டர். வே. சாமிநாதையரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி செந்தமிழ்ப்பத்தி ரிகைவாயிலாக அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள பிரபந்தங்களைத் தனியே பதிப்பித் துக்கொள்ள அனுமதிதரலாமென்றும், கூடியவரை இப்பொழுதுள்ள பதிப்புக் களின் பிரதிகள் செலவானபிறகு புதிதாக மறுபதிப்புவேலை தொடங்கவேணு மென்று சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசிகள் அவர்களுக்கு எழுதிக் கேட்டுக் கொள்ளவேணுமென்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IX. அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் உயர்த்துதல் சம்பந்தமான விஷயத்தை மாட்சிமைதங்கிய கனம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களுக்குத் தெரி வித்து அடுத்தகூட்டத்திற்குக் கொண்டுவரும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

மதுரை,
14—6—1935.

T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்,
உப-அக்கிராஸனாதிபதி.

கூதிர்ப்பாசறை 544, 728
கூந்தன்மா 592, 890
கூபகர்கோன் பக். 588;—பாண்டியற்கு மகட்கொடுத்தவன் 895
கூர்தல் 583
கூர்ப்பழித்தல் 889
கூர்மபுராணம் 1632-3
கூரத்தாழ்வான் பக். 639;—பாசுரம 1738, 1839
கூவத்துநாரணன் 1262
கூவந் தியாகசமுத்திரம் 2142-3; [பக். 631
கூவப்புராணம் 1944
கூவராயன் 1576–7
கூவிளம் 2109
கூழைத்தண்டமிழர் 1473
கூழைநனையக் குளிர்புனல் குடைதல் [177
கூழைப்பலா 1416
கூளப்ப நாயக்கன் காதல் பக். 640
கூளம் 1499
கூளி 112, 572
கூற்றப்பேரரசு 170
கூற்றுவநாயனர் 593
கூன்பலா 1415
கூனன் தேனுக்கங்காத்தல் 1494
கேட்டேன் 1153
கெடிமண்டலீகர் 1331, பக். 606
கெடிமன்னர் 1243
கெண்டைபுரட்டுதல் 1620
கெண்டைமுள் 1236
கெண்டை வடவரைவைத்தது 867
கெயாகரர் 1663
கெவுளி 1911
கேசரி 1817
கேசவதண்டநாயகன் 786
கேசவபூபன் 1968
கேசி 786, பக். 518, 566
கேடகம் 111
கேத்தணன் 799
கேத்தரையன் 786
கேதகை 1040
கேரளன் 786, 889, 890,
கேள்வியில் ஊர்தரசப்படுதல் 899
கைக்குக் கடகம் 1403
கைக்கூலி 375
கைகயர் 819
கைத்தீட்டு 1888
கைதவன் 1201
கைந்நிலை 2017
கைப்பொருளில்லார் 266
கை போர்வையாகக் கடும்பனியில் நிற்றல் 611
கைம்மணி 1047;—சீர் 1521
கைம்மலர் 1489
கைம்மாறுங்காலம் 830
கையணையாகப் பகையரசர் கடைத்தலையுறங்கல் 645
கையறம் 714, 977, 1313–6, 1522, 1686, 1740
கையி லாமலகக்கனி 1899
கையெறிதல் 717
கைலையை இராவணனெடுத்தது 461
கைவாரநாடன் 1123
கைவிதிர்த்தல் 1429
கோகுடி 1047, 2177
கொங்கணம் 911, 2108–9
கொங்கணர் 811, 897, 906
கொங்கபூமி 890
கொங்கம் 807, 1047
கொங்கர் 811, 904;—குலம் 1583;—கோமான், கோன், பிரான் 889, 899, 1199, 1584
கொங்கரவநறுங்கண்ணி 889, 899
கொங்கராயன் 1199
கொங்கில்—அமர் 892;— இராமப்பய்யன் அதிகாரம் 1340;—இருபத்துநாலு நாடுகள் 2106;—குறும்பு நாடு 1537;—சிவதலம் எழு 86;—திருமால்கோயில் 890
கொங்கு (நாடு) 1168, 1341, 1346 1353, 1510, 2105
கொங்குத்தலைவன் 648
கொங்குப்புலவர்கள் 1735
கொங்குமண்டலம் 1224 [2013
கொங்குவேண்மாக்கதை 1981,
கொங்கேற்றிக் காவிரிகொணர்ந்தவ [ன் 1342
கொட்குதல் 294, 369

கொட்டாரம் 1249
கொட்டிவிடுமோசை 1003
கொட்டி 1478
கொட்டுந்தட்டு நிலவிய இருப்பு1122
கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் 1798
கொட்டோசை 1573
கொடி-கொடிக்கவி 2044
கொடிஞ்சி-தேர் பக். 613
கொடியன 561
கொடியார்க்குமுண்டோகுணம் 258
கொடுங்குன்றம் 87
கொடுங்கை 1059
கொடுங்கோளூர் பக். 554
கொடுங்கோன்மை 350
கொடுத்தலைக் கெடுப்பவர் 287
கொடுத்திளைத்த தாதா 407
கொடுந்தமிழ்நிலம் 2107
கொடுநாத்திருத்துதல் 580
கொடுப்பவர் தங்கொடையின் சிரறிதல் 1406
கொடும்பாளூர் பக். 594; 889;—[போர் 1014
கொடும்பூண் 15
கொடும்பை 892, 1015
கொடுமூர் வேணுடன் 1231–2
கொடுவரி-புலி 15
கொடைக்கடம் 272
கொடைமடம் 1243
கொடைவஞ்சி 458
கொடைவலம்படுதல் 191
கொடைவீரம் 587, 743
கொண்கர்பெருமானுர் 691
கொண்டாறு 786
கொண்டி 184
கொண்டிமறவர் 466
கொண்டிமாக்கள் 453
கொத்தம்பி 1455
கொத்தமலி 1459
கொத்திடுதல் 1606
கொத்து 1606
கொந்தளவரசன் 799
கொப்பம் 784, 791, 897
கொப்பூழ் மக்கட்கு நடுவிடத்ததாதல் 349
கொம்மைச்சிங்காரமுலை 1685
கொய்துடுத்த பொற்றுகில் 111
கொல்லம் 780, 2108–9;—(ஆண்டு) 1690, 1696
கொல்ல மழிவுகண்டான் 1073
கொல்லன் கம்பன் 1241
கொல்லாபுரிச்சந்திரன் 1233
கொல்லி 1259;—காவலன் 1827;—மலை 1500, 2179
கொல்லிப்பாவை பக். 586
கொல்லியம்பொருப்பன் 551
கொல்லியர்கோன் 593
கொல்லுதல்-கெடுத்தல் 231
கொல்லேறு 534
கொலைக்களம் விழாக்களம் போறல் 532
கொலைக்குன்றம்—யானை 892
கொழு 1937
கொழுந்துகோடாது விளக்கு இலங்குதல் 578
கொழுநை 1740
கொழும்பு 1527;—மியூஸியம் சாஸனம் பக். 275
கொழுமுகம் 2097
கொள்கலன் 1536
கொள்ளம்பூதூர்ப்புராணம் 1962
கொள்ளன்புத்தூர் 899
கொள்ளார்தேஎங் குறித்த கொற்றம் 477
கொள்ளிப்பாக்கை 782–3
கொள்ளிபிடித்துக் குரங்கெழுதல் 262
கொள்ளிவைத்தல் 1881
கொள்ளை 192
கொற்கை 1420;—காவலன் 921;—கோமான் 677, 860;—பெருமாள் 913
கொற்கைகிழா னற்கொற்றன் 889
கொற்கைத்துறை 2136;—முத்துப் படுவது 683 பக். 573
கொற்கையார் 865;—கோமான் பக். 365, 864;—வேந்தன் 949;—வேந்து 1195
கொற்சேரி ஊசிவிற்றல் 1998
கொற்றங்குடி உமாபதிசிவாசாரியர் 1888
கொற்றவஞ்சி 453–4
கொற்றவாய்தல் பக். 258
கொற்றவாயில் 1713

கொற்றவை 498, 545;—பரவுக்கடன் 425;—பேய்கட்குணவளித்தல் 546
கொற்றனூர் பக். 613
கொற்றுறை 465
கொறுக்கை அட்டவீரட்டத்தொன்று 88
கொறுக்கையர் 1586
கொன்முனை 166
கொன்றைமரச்சிறப்பு 1371
கோ என்பதன் பொருள்கள் 1478, 1570, 2068
கோக்கிள்ளிநாடு 2094
கோக்கோதை 613, 2092
கோங்கம்-திருமாவின் பொன்னுடைக்கு உவமை 15;—பூவுக்கு முலைக்கண் உவமை 2204
கோச்சடையன் 889
கோச்செங்கணன் 569
கோச்செய்தல் பக். 580
கோசகசிரம் 889
கோசலநாடு 782, 907
கோசலர் 819, 897, 906
கோசலை 1385
கோசலைச்சிங்கன் 786
கோசன் 1035
கோட்டந்து 580
கோட்டாற்றுப்போர் 872
கோட்டாறு 799, 807
கோட்டான் 1614
கோட்டிளந்திங்கள் 50
கோட்டுமண்கொள்ளல் 666
கோட்டெங்கு 672
கோட்டை 1596
கோட்டைக்கரை 2093
கோட்டையில்லாநகரம் வீண் 243
கோட்டைவாசல் 1294
கோடல் 729
கோடலம்பாகை 1883
கோடானுகோடி, 415, 417
கோடிக்கரை ஞானிகள் 1965
கோடிப்புனல் 1916
கோடியர் 499
கோணம் 1247
கோணிலை கேட்டல் 691
கோத்திரத்துள்ளார்க்கு அடைக்கலங் கூறுதல் 946
கோத்தும்பி 2039
கோத்துரத்துதல் 894
கோதண்டம்-பார்த்தன்வில் 751;
கோதண்ட முகுந்தன் 913
கோதண்டராமன் 1121
கோதை 602, 1846
கோப்பணன் 1351
கோப்பயன் 1238
கோப்பரகேசரிவர்மர் - குலோத்துங்கன் III 834;—ராசேந்திரதேவர் 784;—விக்கிரம சோழன் 811-2;
கோபம்-இந்திரகோபம் 2195–7
கோபால குணம் 894
கோமட்டையன் 799
கோம்பியன்னீர் 1617
கோமாறவர்மன் 901;—குலசேகர பாண்டியன் 911;— சுந்தரபாண்டியன் 906–7
கோமாறன் 1014
கோமிகாமற் புலன்வெல்லல் 2030
கோமுதற் கொற்றவன்மர் 896
கோமுதற் கோமாறவர்மன் 907
கோமுறைமை 1872
கோயில் பொன்வேய்ந்த சுந்தரபாண்டியன் 897, 898
கோயிலறம் 1298
கோயிலில் நாடகமாடல் 1047
கோயிலொழுகு பக். 8; 632
கோயிற் கந்தாடையண்ணன் 1870
கோயிற்கம்பலை 762
கோயிற்கிடங்கு 486
கோயிற் கொடியிறக்காமல் தகைதல் 1637
கோயின்மை பக். 595
கோரம்-குதிரை 637, 794
கோராசகேசரிவர்மர் இராசராசன் 780
கோரைக்காலாள்வான் 1221
கோரைவாய் பொன்சொரிதல் 1457
கோல்-விளக்குத்தூண்டுங்குற்றி 578
கோலம் துகிலில்லாவிடத்துவீண் 243
கோலார் பக். 603
கோவத்தன்ன கனையெரி 584
கோவரகுணமகாராஜன் 892
கோவல்-அட்டவீரட்டத்தொன்று 88
கோவல்தாண்டவராயர் 1278

கோவல் மதுரன் 1588
கோவல்வீரட்டர் 1048
கோவலாதிபன் 1278
கோவலிடைகழி 1985
கோவலூர் 1408–9
கோவிந்தசந்தன் 782
கோவிந்ததீட்சிதரையன் 1956
கோவிராசகேசரிவர்மர்—இராசராசன் 780;-ராஜாதிராஜதேவர்783;-இராஜேந்திரசோழதேவர் 798;—குலோத்துங்கன் I–789–801;—வீரராஜேந்திரன் 786
கோவின்மை 1039 [குதல் 889
கோவுங் குறும்பும் பாவுடன் முறுக்
கோவுறங்கு கடைத்தலை 645
கோவேந்தர் இருபத்தொருவர் 1286
கோவை 2067–8
கோழி 889, 1039;—முருகன்கொடி
கோழிக்கோடு 2091 [100
கோழிப்போர் 718
கோழிமான் காளி 897
கோழியர்—குலபதி 1122;—கோ
851;—மன் 784 [241
கோள்-கருத்து 1180; — கொள்கை
கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றம் 294
கோளுக்குக் கோள்வேண்டும் 361
கோளூர் 582, 2138–9
கோற்கண் 305
கோற்றொடியார் கோள் 241
கோனாட்டுப்போர் 1018–20
கோனாடர் 1018
கோனேரியப்பன்1372,1697,1699,
கோஷ்டபஞ்சரம் பக். 520 [1700
கௌடம் 1793
கௌசலர் 783
கௌஸ்துபம் 892
சக்கரக்கவி 207
சக்கரக்கோட்டம் 782, 786, 798,
சக்கரதீர்த்தம் 1662 [799
சக்கரம்போலச் சங்கம்விட்டெறிதல்
சக்கரவாளத்தியாகி 1249 [532
சக்கிரம் 866
சககமனம் 1047
சகசிவேந்தன் } 1952; பக். 638
சகசிமகாராஜா } 1952; பக். 638
சகடமுறித்தல் 15
சகநாதன் 2061
சகம்—சகாப்தம் 1837, 1916
சகரர்யாண்டு 1055, 1519
சகராண்டு 2088
சகலகலை மார்த்தாண்டவர்மன் பக். [598
சகலபாஷாநிபுணன் 1764
சகவருஷம் 1123, 2070
சகன் – சகாப்தம் 1668, 1915, 1917, 1968; பக். 159;—காலம் 956;—ஆண்டு 1956–7
சகாத்தம் 939, 952-3, 1211, 1259, 1662, 1673, 1895, 1931, 1949, 1953, 1963, 2082
சகுனி வீமன்போர் பக். 558
சகோரம் 1355
சங்கத்தார் 1232, 1535, 1711, 2101; – அகவல் 1391; – தொகை 1386;—வாக்கு பக். 427
சங்கத்தார்க்கு ஆழ்வார்விடுத்த பாசுரம் 1825
சங்கநிதி பதுமநிதி 279
சங்கப்பலகை 1449, 1599;—மிதக்கப்பாடியது 1450
சங்கப்புலவர் 2101
சங்கபாலன் 1045
சங்கம் 1286, 1449
சங்கமங்கலம் பக். 585
சங்கமங்கைப்போர் 871
சங்கமன் 1779
சங்கமிரீஇயபாண்டியர் 1384
சங்கமுதுசெல்வர் 1441
சங்கமென்னுங்கடல் 1549
சங்கமேசன் 1777 [494
சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் 1720, பக்.
சங்கரநயினார்கோயில் பக். 591
சங்கரமங்கைப்போர் 892
சங்கரன் 1136, 1471
சங்கரன்றருசடையன் 1136
சங்கவை 1407; பக். 326

சங்கற்பம் — சங்கற்ப நிராகரணம்
சங்கறுப்போர்குலம் 1398 [2044
சங்காத்தங்கொள்ளுதல் 1444
சங்காரம் கடவுளருள் 3
சங்கித்தல் 1408
சங்கிராம விசயோத்துங்கன் 782
சங்கீதம் 1258–9
சங்கு— சங்கநிதி 279
சங்குசக்கரங்கள் 3
சங்குதீர்த்தம் 2120
சங்குவொட்டல்மகிபாலன் 782
சங்கையார் 1026
சஞ்சிதாதி 2150
சடகோபதாசர் 1767
சடகோபர் 1816–25
சடகோபர்பாசுரம் 1825
சடகோபனூர் 1833
சடங்கம் 214
சடங்கர் 1814
சடங்கவி 1814
சடாமகுடம் 1594 [க்கீர்த்தி 897
சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் மெய்
சடிலக்கொந்தளர் 1473
சடைக்கன் 1272
சடைக்குட்டி 1692
சடையவள்ளல் 1513;—மகன் 1137
சடையன் 1134;-(அயன்றை) 1147, 1689, 1691–2;—இல்லறச்சிறப்பு 892
சடையன் ஸ்ரீபராந்தகன் 892
சடையனென்றொருதருமதேவதை
சண்டபராக்கிரமன் 1047 [1135
சண்டரசண்டன் 1026
சண்டை — போர் 1597;—(விருது)
சண்பகக்கா 1745 [1047
சண்பகத்தென்னன் 936
சண்பகவனம் 938
சண்பையர்தலைவன் 1901
சத்தசாகரம் 1270
சத்தம்பயிலும்புலவோர் 1490
சத்தவிடங்கத்தலம் 89
சத்தவிதனம் பக். 543
சத்தாவரணம் 24
சத்திபல்லவன் 1983
சத்திமுற்றப்புலவர் 1463
சத்திமுற்றம் 1463
சத்தியஞானபண்டாரம் 1894;—பிள்ளைத்தமிழ் பக். 442
சத்தியண்ணன் 786
சத்தியபாமை 933
சத்தியம்—சூளுறவு 1517
சத்தியவ்வை 784
சத்தியவாசகன் 1764
சத்துருபயங்கரன் 784
சத்துருமல்லன் பக் 592
சத்துவர் 193
சத்ரபதி 1284
சத்ருதுரந்தரன் 872
சத்ருமல்லேசம் 972
சதயநாள் 567
சதாசிவநாவலர் 1724–5
சதிபாய்தல் 92
சதுக்கம் 1096 பக். 596
சதுட்டயம் 2053
சதுப்பேதிமங்கலம் 1122
சதுமுகத்தோன் 1133
சதுமுகன் 170
சதுர்பெறுதல் 1691
சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் 1777
சதுர்வேதமங்கலம் 1665 பக். 636
சதுரங்கக்குதிரை 1588
சதுரங்கமாடல் 1795
சந்தாபந்தீர்தல் 820
சந்தானகுரவர் திருநட்சத்திரங்கள் 1891
சந்தானம் 1288
சந்தி 1809
சந்திசதுக்கங்கள் 449
சந்திரகளங்கம் 2183
சந்திரகிரிநகர் 1280
சந்திரகுலபதி 2065
சந்திர—குலம் 938;—குலபதி 2065;—குலேசன் 924
சந்திரசூரியரளவு 1272
சந்திரசேகரவாணன் 1260
சந்திரபகவான் பக். 32

சந்திரமௌலி 1716 [1250
சந்திரவாணன் 1250;—கோவை
சந்திரன்—(வள்ளல்) 1041, 1233;—களப்பாளன் 2066;—திருமால் மனத்துதித்தவன் 127 [1272
சந்திராதித்தர் உள்ளவளவு 1123,
சந்திரோதயச் சிறப்பு 103, 1924
சந்திரோபாலம்பனம் 1602
சந்திவிக்கிரகம் 786
சப்ரமஞ்சம் 1298
சபாரஞ்சிதம் 1789
சபித்தல் 1407
சபைகூட்டுதல் 1728
சபையில் நூற்றொருவர் சிறத்தல்
சம்பத்து 262, 1574 [276
சம்பந்தச்சர்க்கரை 1338–40
சம்பந்தஞ்செய்தல் 889
சம்பந்தப்பெருமாள் 599
சம்பந்தமாமுனிவன் 2061
சம்பந்தமுனிவர் 1953
சம்பந்தர்—தேவாரமோதும் மண்டபம் 1072;—திருநட்சத்திரம் 1878;—பாடல் 1874;—வயது 1572
சம்பந்தன் 1572;—வணிகர்கோமான் 1953
சம்பராசன் 1200–1
சம்பன்மலை 1201
சம்பிரதி 1753
சம்மானவார்த்தை 1366
சமண் 1812
சமணர்கோயில் 1565
சமணூல் 363
சமத்தானபதி 1284
சமத்திச்செய்யுள் 1921, 1967
சமநிலை 1530
சமநிலைமருட்பா 581
சமயகுரவர்—திருநட்சத்திரம் 1878;—வயது 1877
சமயதிவாகரம் பக். 55–8
சமயந்தொறுநின்ற தையல் 117
சமரகோலாகலன் பக். 594
சமரபீரு 783
சமழ்த்தல் 866
சமாதிக்குழி 1316 [1603
சமுகை-சமுத்தி 1200, 1572, 1600,
சயங்கொண்டசோழமண்டலம் 1219
சயங்கொண்ட சோழன் 783
சயங்கொண்டார் 180; பக். 596
சயசிங்கன் 782, 784
சயத்தம்பம் 834, 1244
சயதரன் 802
சயதுங்கன் 1474, 1490, 1499
சயந்தன் 1045
சயப்பாவை 782
சயமகள் 798, 811, 819, 938
சயமடந்தை 829, 896, 906, 907
சயமாது 812
சயவீரன் 1969
சர்க்கரை 1337–8, 1341, 1383;—எச்சில்வாய் கழுவியது 1279;—தேவி 1340
சர்க்கரைப்புலவர் 1643;—குமாரர்
சர்வசங்காரம் 1340 [1755
சரக்கறை 1249
சரச்சுவதியந்தாதி பக். 529
சரச்சுவதி கூத்தர்க்குத் தம்பலங் கொடுத்தது 813
சரசோதிமாலை 2070
சரணங்கள் 195
சரணாகதித்தல் 1851
சரபுங்கம் 2207
சரபேந்திரன் 1798
சரபோஜிமகாராஜன் 1951, பக். 638
சரபோஜிராஜன் குறவஞ்சி 1798
சரராமன் 1136, 1495
சரவணப்பெருமாட்கவிராயர் 1797
சரவணப்பெருமாள் 1795
சரவணப்பொய்கை 1252
சராசந்தன் பக். 600
சரித்தல் 1711
சருக்கரைப்புலவர் 1753–4
சருக்கரைமாமணி 2130
சருவமானியப்பட்டயம் 957
சருவமானியம் 957
சருவார்த்தசாரபூடணம் 2089
சருவுதல்—எதிர்த்தல் 1365

சல்லிநகராண்டான்தில்லைநம்பி1657
சல்லியாண்டான் 1656
சலசலத்தல் 1411
சலராசி 916
சவ்வாதுக்கவி 1757
சவ்வாதுப்புலவர் 1298, 1360, 1757 [-8
சவரிப்பெருமாள் 28
சவித்தற்பொருட்டானமந்திரச்செய்யுட்கள் 1395-6
சவுக்கடி பக் 611; 1337
சவுந்தரபாண்டியன் 2101
சவுந்தரன் 1260
சவுந்தரியலகரி 1652
சவுபாக்கியம் 418
சவுமியமூர்த்தி 1783
சவையப்பநாயன் 1611
சளுக்கர்கொடி பக் 522
சளுக்கரைச்சோழன்வென்றது 46
சளுக்கி 786
சளுக்கிஆகவமல்லன் 784
சளுக்கியமாளிகை தகர்ப்பித்தது783
சற்குணசிந்தாமணி 1319
சற்குணம் 2601
சற்று 1331
சன்மதி 2032
சன்மார்க்கசித்தி 2062
சன்னசிக்கிராமம் பக். 636
சனகராஜன் 784
சனகாபுரம் 1537
சனகைச்சன்மதி 2032
சனது 1797
சனந்தாங்கி 1026
சனந்துறுமி 700
சனநாதன் 786
சனற்குமரன் 2046
சனி குளஞ்சேர்தல் 865
சனிப்பெருமாள் 1282
சனியூர் 1582
சாக்கியகுடாரன் 1651
சாக்கியம் 1812
சாக்கியவேந்தர்கொடி பக். 534
சாகம் 1391
சாங்கப்பை 784
சாங்கமய்யன் 783
சாடி 449
சாணக்கியன் 858
சாணர் 1199
சாணூர் 1735
சாதக சிந்தாமணி 1778
சாதகர் 1899
சாத்தன் காமக்கோட்டங்காவல்777
சாத்திரம்பார்த்தல் 946
சாதனக்கல் 1907
சாந்தலிங்கதேசிகர் 1959-60
சாந்திமத்தீவு 782
சாந்துப்புலவர் 1755-6
சாம்பூர்வடகரை பக். 591
சாமந்தர் 786
சாமரை 145;—அலமருதல் 173;—இரட்டுதல் 188
சாமுண்டராயன் 786
சாமுண்டையன் 1122
சாய்க்குதிரை 1588
சாய்மொழி 1820
சாயக்காரர் 1735
சார்பு - பற்றுக்கோடு 2
சார்வபூமன் பக். 627, 631, 925, 1796, 1205-6, 1526-8
சார்வபௌமர் 892, 925
சாரங்கபாணிதலம் 2121
சாலியரான நாயனர் 1872
சாலியரிச்சூடு 528
சாலிவருடம் - சகாப்தம் 1965
சாலிவாகனசகாத்தம் 1977, 1799
சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பிரகாச முனிவர் 1906
சாலினிகூத்து 546
சாலேகம் 693, 1036
சாலைக்கிராமம் 1231
சாலைகலமறுத்தது 895
சாலைமுத்துக்கிட்ணன் 1319
சாலைவிண்ணன் 1152
சாவகநிலை 1651
சாவகம் 2108
சாவது இனிதாமிடம் 272
சாவவும் வாழவும்பாடிய அங்கத வெண்பாக்கள் 1395-6

சாவில் துடிகொட்டுதல் 710
சாவேறு 799, 1110. பக். 580
சாழல் 2039
சாளுவத்திருமலைராயன் 1238
சாளுவநாயக்கர் 1640
சாறட்டகட்டி 2130
சான்ருரான நாயனர் 1872
சான்ருேர் 995, 1552
சானகி 31
சானந்தகணேசன் 1777
சாஸனமுடிவுப்பாடல் 1987-8
சிக்கென்பூசனை 227
சிகை 304
சிங்காசனம் 159, 173
சிங்கணம் 799, 911
சிங்கணர் 819
சிங்கணன் 786, 800
சிங்கத்தின் வருணனை 178
சிங்கநகர் 1796
சிங்கப்பால் 1148
சிங்கப்பெருமாள் 1264
சிங்கபீடம் 145
சிங்கபூபன் 1253
சிங்கம்-நரசிங்கம் 1511
சிங்கவேறு நான்குதாங்கிய ஆசனம் புத்தர்க்கு 203
சிங்களம் 892, 1472, 2108-9
சிங்களர் 783, 801, 811, 906, 1351
சிங்களர் ஈழமண்டலம் 780
சிங்கள வீழ வரசர்கள் 783
சிங்கன் 971
சிங்காத்திரி 1244
சிங்காரித்தல் 357
சிங்கை 938, 1208, 1213 பக். 602
—கோ 1208;—ஆரியன்-1204, [1676
சிங்கையூர் 1747
சிட்டப்பெருமான் 1072
சிட்டர் 34, 358, 1123
சிணுங்குதல் 1935
சித்தபரிபூரணன் 1795 [595
சித்தலிங்கமடத்துச் சாஸனம் பக்.
சித்தன்வாழ்வு 2099
சித்தாந்தசிகாமணி 1944, 2062
சித்தாந்தத்தொகை பக். 35, 55
சிந்தாம்தப்பிரகாசிகை 1970
சித்தாந்தவுபாயநிட்டை 2062
சித்தி786;—எண்பத்தொன்பது187;- சிவஞானசித்தியார் 1902
சித்திபடர்தல் 310
சித்தியார் 2044
சித்திரக்கா பக். 34, 530
சித்திரகாரிகள் 271
சித்திரங் கைப்பழக்கம் 275
சித்திரத்தனுமனைப்பாடியது 1528
சித்திராங்கதை பக். 587
சித்திராவதானம் 1789
சித்திரவித்தார கவி 1713
சிதம்பரசாஸனம் பக். 217, 598
சிதம்பரப்பாட்டியல் 1669-72
சிதம்பரபுராணம் 1668, 1669, 1671
சிதம்பரபூபதி 1925
சிதம்பரபூபன் 1976
சிதம்பரமடம் 1950
சிதம்பரரேவணசித்தன் 2083-86
சிதர்தருதல் 1716
சிதலைமெளவல் 1122
சிந்தாமணி 215, 1047, 1552, 1555, [1665
சிந்தினவார்த்தை 1847
சிந்துரத்திலதம் 1200
சிபி 587, 743
சிம்மாசலத்தில் சயத்தம்பம் 1244
சிரக்காலம் வாழ்தல் 1271
சிரகரகம்பிதம் 1683, 1728
சிரச்சிங்காதனம் 1482
சிரந்தை 54
சிராமலை 1568, பக். 20
சிரிபட்டர் 1639
சிரீகாந்தன் 892
சிரீகோச்சடைவன்மர் 897
சிரீபராந்தகன் 895
சிரீமனோகரன் 889
சிரீமாறவர்மன் 889
சிரீபாசர் 1122
சிரீவரன் 889
சிரீவல்லவன்மகன் 786
சிரீவிக்கிரமசோழதேவர் 1122

உ

கணபதி துணை.

சிராமலைக் கோவை.

காப்பு.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

1. சீர்பூத்த தார்மட்டு வார்குழல் பாகர் சிராமலைவாழ்
தார்பூத்த கொன்றை யணிதாயு மானவர் தந்திருத்தாட்
கேர்பூத்த கோவைத் தமிழ்மாலை பாட வெனக்கருளும்
கார்பூத்த மும்மதச் செவ்வந்தி யானை கருத்துவந்தே.

நூல்.

க. கைக்கிளை.

காட்சி.

2. சீர்கொண்ட தாமரை நீலந் தளவு செழுங்குமிழ்கோங்
கேர்கொண்ட காந்தண் மணந்துசெவ் வந்தியொ டேய்ந்தகொன்றைத்
தார்கொண்ட வேணியர் வாழுஞ் சிராமலைச் சாரலின்பாற்
கார்கொண்டசோலையின்வாயொருவல்லியென்கண்ணுற்றதே.

குறிப்புரை.

(காப்பு) 1. மட்டுவார்குழல்: இத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம். செவ்வந்திவிநாயகரென்பது தலவிநாயகரின் திருநாமம்.

2. இந்நூல் ஐந்திணைக்கோவையாதலின், மருதநிலத்துக்குரிய தாமரைப்பூவும், நெய்தலுக்குரிய நீலமும், முல்லைக்குரிய தளவும் குமிழும், பாலைக்குரிய கோங்கும், குறிஞ்சிக்குரிய காந்தளுமாகிய ஐந்திணைமலர்களும் இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளன; தளவு—முல்லை. வல்லி—கொடி.

*

ஐயம்.

3. வானக மோபணி வாழுல கோமரு வார்மலரோ
மேனக மோபுன லாரக மோவன்றி மேதினியோ
தானக மாவது பெம்மான் சிராமலைச் சாரலின்வாய்
மீனக மார்கொடி வேடுணை போனிற்கு மெல்லியற்கே. (உ)

துணிவு.

4. வாவா வெனக்கண் ணிமைத்தே யழைத்தன வாழிநெஞ்சே
தாவா வடிமலர் பூமேற் பயின்றன தாழ்குழன்மேற்
பூவா டிடமண் டினவண் டணங்கலள் பொன்னுரஞ்சேர்
தேவாதி தேவன் சிராமலை மேவுமிச் சேயிழையே. (௩)

---

3. வானகம்—தேவலோகம். பணிவாழுலகு—நாகருலகு. மரு—மணம். மலர்—தாமரைமலர். நகம்—மலை. புனலார் அகமோ—கடலோ. மீன்அகம் ஆர் கொடி—மீனைத் தன்னிடத்திலே பெற்ற கொடி. வேள்—மன்மதன். வேள்துணைபோல் நிற்கும் மெல்லியல்: "அனங்கன் றுணையோ" (திருச்சிற். 2.) மெல்லியற்குத் தானகமாவது வானகம் முதலியவற்றுள் எதுவோ என்க. இப்பெண் தெய்வப்பெண்ணோ, நாககன்னிகையோ, திருமகளோ, வரையரமகளோ, நீரரமகளோ, மானிடமகளோ என ஐயுற்றவன் அவர்கட்குரிய இடங்களைக் கூறினன்.

4. கண் அழைத்தன: "நீலவுண்கண், கையா லழைப்பன போலிமையாநிற்குங் காரிகைக்கே" (தஞ்சை. 3.) மலர் பூமேற் பயின்றன வென்பது ஒருநயம். அணங்கு - தெய்வமகள். பொன் உரம் சேர் தேவு - திருமகள் மார்பிற் சேரப்பெற்ற திருமாலுக்கு. தேவாதிதேவன்: "தேவாதி தேவன்" சீவக. 1.

கண் இமைத்தலும் அடிகள் நிலத்திற் பொருந்தலும் பூ வாடுதலும் வண்டுகள் அதில் மொய்த்தலும் தெய்வமகளிருக்கு இன்மையின் 'அணங்கல்லள்; மானிடமகளே' எனத் தெளிந்தான்.

குறிப்பறிதல்.

5. மதிமுக மாகுமோர் பேதைக் கணையாய் வருங்கருணை
நிதிமுக மோரைந் துடையான் சிராமலை நீள்பொழில்வாய்
எதிர்முக மாகுமிம் மான்மரு ளோடரு ளேய்ந்தெழிலால்
துதிமுகநோக்கென் றுயர்க்கோர்மருந்தெனத்தோன்றியதே.

உ. இயற்கைப் புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கு எண்ணல்.

6. மெய்யரன் பால்வரம் வேண்ட வுவந்தருள் வேட்கைகொண்டோர்
வையகந் தேரென வூர்ந்தோர் சிராமலை வாழுமிம்மான்
செய்யபைம் பூந்தளிர்க் கற்பகம் போறலிற் சென்றிரந்தால்
உய்யவிங் கேசொற்க முற்றின்ப நாமுண வூட்டுநெஞ்சே. (க)

இரந்து பின்னிற்றல்.

7. சீராரு மீசர் சிராமலை யாரருள் சேரலர்போற்
போராரு நீல விழிக்கணை யென்னிடைப் போக்கிநெஞ்சத்
தேராரு மாவி வருத்தி யெதிரறி யாரினின்றால்
நீராரு ஞாலத்தி னீதழ கோவுரை நேரிழையே. (உ)

---

5. பேதை யென்றது ஒரு வணிகப்பெண்ணை; 16, 74; இவ்வரலாறு செவ்வந்திப்புராணத்துள்ள தாயானசருக்கத்தால் விளங்கும். எதிர்முகம்—முன்னிலை. விழியைப்பற்றிச் சொல்லப்புக்கவனாதலின் அதற்கேற்பத் தலைவியை மானென்றான். நோக்கின் மருளென்றது பொதுப்பார்வையை; அருளென்றது சிறப்புப்பார்வையை; "இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொரு நோக்கு, நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து" குறள், 1091.

6. மெய்யர் வேண்ட. சொற்கமென்பது சிலேடை; சொர்க்கலோகம், ஸ்தனம்; "ஒருசுவர்க்கங் கைக்கொண் டுவந்தயி ராணி, இருசுவர்க்கம் வைகு மிறையும்" (திருவிடைமருதூருலா, 221.) இம்மான் இன்பம் ஊட்டும்.

7. விழிக்கணையை என்னிடை நெஞ்சத்துப் போக்கி. எதிர் - நேரே. அறியாரின் - ஒன்றும் தெரியாதவரைப்போல. நீர் - கடல்; ஆகுபெயர்.

முன்னிலை யாக்கல்.

8\. பொன்னார் புரிசடை யெம்மான் சிராமலைப் பூண்முலையீர்
என்னா ரியர்பயி லாயத்தி னீங்கியிங் கேதனியே
மின்னா ரிடைதுவண் டெய்த்திட மோன மிகுந்துபவம்
மன்னா ரெனநிற்ப தோதுமி னுந்திரு வாய்மலர்ந்தே. (அ)

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

9\. சேவிய லார்கொடி யெம்மான் சிராமலைத் தேமலரார்
காவிய லாரு மளிகா ணுமக்குக் கழறுவதென்
பாவிய லாருநற் காரிகை யோதியின் பாலமர்ந்தும்
மேவிய லாகுநன் னூலிடை யாயா விதமதென்னே. (௯)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

10\. நதிகொண்ட செஞ்சடை யெம்மான் சிராமலை நன்னுதலாய்
மதிகொண்ட வுன்முக வேர்வை துடைக்க வளையணியப்
பதிகொண்ட பாதம் வருடவண் டோச்சப் படைத்தவென்கை
கதிகொண்ட நீயு மெனைப்பணி கொண்டருள் காண்டகவே.

8\. எல் நாரியர் - ஒளியையுடைய பெண்கள். மின் ஆர் இடை - மின்னற்கொடிபோன்ற இடை. எய்த்திட - இளைக்க. பவமன்னாரென - முனிவரைப்போல; பவம் - பிறவி; "யாதிவர் மாதவ மம்பலத் தான்மலை யெய்துதற்கே" திருச்சிற். 40.

9\. சே - இடபம். கா - சோலையின்கண். அளிகாள் - வண்டுகளே. பா இயல் ஆரும்-பரவிய அழகு ஆர்ந்த. காரிகை ஓதியின்பால் அமர்ந்தும் - தலைவியின் கூந்தலிடத்தே தங்கியும். நன்னூல் இடை ஆயாவிதம்-நல்ல நூல் போன்ற இடையின் தன்மையை ஆராயாதவிதம். பாக்களின் இலக்கணம் ஆர்ந்த யாப்பருங்கலக்காரிகையைப் படித்து இன்பத்தோடு தங்கியும் யாரும் விரும்பும் இலக்கணமாகிய நன்னூலை இடையில் ஆராயாத தன்மை என்ன வென்பது வேறுபொருள்.

நன்னூலும் காரிகையும்: "எமர் பாலிப் புலவரெலாம், நன்னூ லிடை யெழிற் காரிகை கேட்க நணுகினரே" கோடீச்சுரக். 241.

10\. என்கைகள் உன்முகத்தின் வேர்வையைத் துடைத்தல் முதலிய வற்றைச் செய்யும் பேற்றைப் பெற்றன. படைத்த: வினைமுற்று. காண் தக- அழகுபொருந்த.

பொய் பாராட்டல்.

11. தென்முக வேந்தை யுதைத்தோன் சிராமலைத் தேமொழியாய்
தன்முக மாருங் குறைகறை யாவுந் தணந்துனது
பொன்முகம் வாய்ப்பப் புவிசூழ்ந் திரவினைப் பூண்டுமதி
பன்முக மாநதி யார்கட ளூம் படிந்திடுமே. (சு)

இடம்பெற்றுத் தழால்

12. துடைத்துப் படைத்தளித் தாள்வோன் சிராமலைத் தோகைமயல்
படைத்துக் கிளைத்த விரக விடாய்க்குப் பணைத்திளகிப்
புடைத்துத்தடித்தெழுபொற்கிரியார்ந்துபின்பூஞ்சுனைக்கீழ்க்
கிடைத்துப் படிந்துசெவ் வாய்த்தேன் பருகற் கிடமிதுவே. ()

வழிபாடு மறுத்தல்.

13. பணியு மதியு மணிந்தோன் சிராமலைப் பைம்பொழில்வாய்
அணியு மளியுந் திகழ்மா தவியென் னருந்துயர்நோய்
தணியும் வகையிடந் தந்தெனைக் காக்கிற் றரணியினீ
திணியு மசோகத் துறுவா யெனுஞ்சொற்குச் சீருறுமே. (அ)

---

11. தென்முக வேந்தை - யமனை. குறை - குறைதல். கறை - களங்கம். முகம் வாய்ப்ப - முகத்தின் அழகைப் பெறுதற்கு. இரவு - இராத்திரி, யாசித்தல். மதி - சந்திரன்; எழுவாய். பல தீவினைகளைப் போக்கிக்கொள்வதற்குக் கடல்நீராடுதல் மரபு; பட்டினப். 99.

12. கிடைத்து - கிட்டி.

13. அணி - அழகு. மாதவி - குருக்கத்திக்கொடியே; அசோகமரத்திற் படர்ந்திருக்கும் மாதவிக்கொடியை விளித்துக் கூறியது. அசோகம்-ஒரு மரம்; சோகமின்மை; "ஆருத சோகமு மாற்றுதல் வேண்டு மசோகமெய்தி, மாருத தண்ணளி கூர்மலர் வாண்முக மாதவியே" தஞ்சை. 11.

இடையூறு கிளத்தல்.

14. கோளா டரவணி யெம்மான் சிராமலைக் கோதைநல்லாய்
கேளாய் பெரிய தனம்பொருந் தாமற் கிளந்தபுகழ்த்
தாளாள ராயினும் வேதியர் மாமலர் தானெடுத்து
வேளாளர் கான்மலர் மேற்பூசை செய்வது மேன்மையன்றே.

நீடுநினைந்திரங்கல்.

15. பொன்னாள் கணவனுங் காணாத சேவடிப் போதருளி
எந்நாளு மென்னுள நீங்காச் சிராமலை யீசனருள்
அன்னாள் கனியித ழாரமு தூட்டியன் பாய்மருவித்
தன்னா ளிவனென வாள்வதென் றோமனந் தான்மகிழ்ந்தே. ()

மறுத்தெதிர்கோடல்.

16. அணைவடி வான சிராமலை யார்கழற் கன்பர்செய்மால்
முனைவடி வான வடவா முகவங்கி மூண்டுவரின்
இணைவடி வானவென் னாண்வேலி நிற்கு மியல்புமுண்டோ
தினைவடி வேனுந் தவஞ்செய்தி லேனென்ன செய்குவனே. ()

---

14. பெரியதனம் - பெரியகொங்கை; பெருந்தன்மை; சிலேடை; 85. தாளாளர் - முயற்சியுடையவர். வேதியர் மாமலர் - வேதியருக்குரிய அடையாளப்பூவாகிய தாமரைமலர்; என்றது கைகளை. வேளாளர் கான்மலர் - வேளாளருக்குரிய வாசனையையுடைய குவளைமலர்; என்றது கண்களை. கைகளால் தனங்களை மறைத்துக்கொள்ளாமல் கண்களை மறைத்தல் சிறப்பன்றென்றபடி.

அந்தணர்கள் பெருந்தன்மை பொருந்தாமல் வேளாளர்களுடைய கால்களில் மலர்தூவிப் பூசைசெய்தல் சிறப்பன்றென்பது வேறுபொருள்; கான்மலர் - காலாகிய மலர்.

15. பொன்னாள் - திருமகள். தன் ஆள் இவன் என; ஆள் - அடிமை.

16. அன்பர் செய் மால்-அன்பரால் உண்டாக்கப்பட்ட காமமயக்கம். மாலாகிய வடவைத்தீ மூண்டுவரின் என் நாணமாகிய வேலி நில்லாது என்றபடி; நாண்வேலி: குறள், 1016. தவஞ்செய்திலேன்: "பொறையார் தவஞ்செய்தி லேனெஞ்ச மேயென் புகல்வதுவே" தஞ்சை. 14.

இதுவுமது.

17. உடலு முயிரு மெனவாழ் சிராமலை யொண்பொருள்வந்
துடலு முயிரு மிதுவென்று காட்ட வுணர்ந்தவன்பர்க்
குடலு முயிரு முறவறல் போலன்ப ரொண்மயலால்
உடலு முயிரு மெனுநானு நாணு முறவிலமே. (௧௭)

வறிது நகை தோற்றல்.

18. ஆலந் திகழு மிடற்றூர் சிராமலை யன்னமின்னாள்
நீலந் திகழும் விழியார் கமல நிகர்வதனம்
கோலந் திகழுந் தளவெனப் புன்னகை கூர்ந்தநின்னாட்
சீலந் திகழு மனத்தன்பி னரெண்ணஞ் சித்திக்கவே. (௧௮)

முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

19. முன்னாள் சிராமலை யீசர் நகைபுர மூன்றையட்ட
தின்னா ளெமது மதன விகார மெழிற்றளவம்
தன்னு ணெனுமிவை மூன்றையு மட்டதித் தாமரைவாழ்
பொன்னாள் பவளச்செவ் வாயொளி யார்ந்திடு புன்னகையே.

---

17. தலைவிக்கு உடலும் நாணுக்கு உயிரும் உவமை; நிரனிறை; "உயிரி னுஞ் சிறந்தன்று நாணே" தொல். களவு. சூ. 22.

18. நீலம் - கருங்குவளைமலர். விழி ஆர்ந்த. தளவு - முல்லை. வதனம் புன்னகை கூர்ந்தது. அன்பினரென்றது தலைவனை.

இது கவியின்கூற்று.

19. சிராமலைநாதர்புன்னகை மூன்றுபுரங்களையும் அட்டது; அது போல இவள்புன்னகை எமது காமவிகாரம், முல்லை, நாணமென்னும் மூன்றையும் அட்டது. தளவம் - முல்லை. தன்னென்றது தலைவியை.

"அடியார் குறித்த தருள்காழி நாதர்வெள் ளானுயர்த்த, கொடியார் புரிந்த குறுநகை முப்புரங் கொன்றதிடைத், துடியார் புரிந்த குறுநகை யென்னையென் றெல்குலத்து, நெடியார் பலரை யுயச்செய்த தீது நிக ரரிதே" சீகாழிக். 19.

முயங்குத லுறுத்தல்.

20. வானவர் மாலய னிந்திரன் மாதவ மாமுனிவர்
தானவர் போற்றும் பிரான்வாழ் சிராமலை சார்ந்தினிதா
மானவர் பாற்கட லாரமு தெண்மையின் வாய்ந்ததெனக்
கானவர் மாதினை யான்பெற்ற வாறிந்தக் காவகத்தே. (கரு)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

21. நானென தென்னுஞ் செருக்கற்ற ஞானமெய் நற்றவரைத்
தானென வாக்கிச் சிராமலை நாதன் றருமருட்செந்
தேனென வானுறு தெள்ளமு தென்னச் சிறந்ததிந்த
மானனை மேவி யருளிய பேரின்ப வாழ்விதுவே. (கசு)

புகழ்தல்.

22. பாருந் திசையுந் திரிந்துவெங் காலைப் பரிந்தருந்தி
ஊரும் பணியினங் காணீர் தவங்க ளுளுற்றிடினும்
நீரும் பிறையு மணிவோன் சிராமலை நேரிழைசீர்
ஆருந் திகழிடை போற்பொலி வார்த லரிதுமக்கே. (கஎ)

ஏற்புற வணிதல்.

23. வாசம் பெறுமட்டு வார்குழல் பாக மகிழ்ந்துறையும்
ஈசன் சிராமலைச் சாரலின் வாழு மிளங்கொடியே
தேசம் புகழுங் கலிங்கமுங் காஞ்சியுஞ் சேரக்கட்டி
நேசந் தரப்பணி யாவுந் திருத்தின னேர்பெறவே. (கஅ)

---

20. தானவர் - வித்தியாதரர். மானவர் - மனிதர். எண்மையின் - எளிதாக. பெற்றவாறு என்ன வியப்பு என ஒருசொல் வருவிக்க.

21. செருக்கு - மயக்கம். நானென தென்னுஞ் செருக்கு: "யானென தென்னுஞ் செருக்கு" (குறள், 346.) நானென...ஆக்கி: "தன்னைப் பரமென யானுணர்ந் துய்ந்திடத் தானருளால், என்னைச் சிவமெனச் செய்தோன்", "தன்னை யுணர்த்தித்தன் போலெனைச் செய்து" (297, 328) என்பர்பின்னும்.

22. காலை - காற்றை. பணி - பாம்பு. பி-ம். 'திகழல்குல்போற்'

23. கலிங்கம் - உடை. காஞ்சி - ஒருவகை மேகலை. கலிங்கமென்னும் தேசப்பெயரும் காஞ்சியென்னும் நகரப்பெயரும் இதில் தோற்றுதல் ஒருநயம்; "காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கங் குலைந்த கலவி மடவீர்" (கலிங்கத். 60.) பணி - ஆபரணங்கள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1934-ம்வருஷ ஆகஸ்டுமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1934 ஆகஸ்டு	வரவு 1933 ஆகஸ்டு
I GENERAL SECTION :		
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு...	70	
(2) பரீக்ஷைக் கட்டணத்தொகை வரவு ...	2	
(3) சங்கக்காலியிடத்திற்கு மாத வாடகை வரவு ...	30	

விவரம்	செலவு 1934 ஆகஸ்டு	செலவு 1933 ஆகஸ்டு
I GENERAL SECTION :		
(1) சங்கம்மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	123	
(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	140	
(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	125 2 7	
(4) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	6 9 6	
(5) சங்கக்கட்டிடவேலைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	196 14 ...	
(6) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	6	

Receipts	Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.	Expenditure	Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.
(4) Miscellaneous வரவு ...	4	11	...				(7) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு.	82	9	6			
மொத்தம் ரூ ...	106	11	...	788	3	...	(8) சங்கப்பரீக்ஷைகளில் பரிசு பெற்றவர்களுக்குப் பரிசளித்த வகையிற் செலவு ...	204	8	...			
							(9) சங்க வருஷோத்ஸவ சம்பந்தமாகச் செலவு ...	805	13	2			
							மொத்தம் ரூ	1690	8	9	394	6	1
II Editorial Section :							II Editorial Section:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு.	11	...	...				(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	50	...	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தா வகையில் வரவு ...	4	...	...				(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	1	8	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	113	7	...				(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	98	...	...			
(4) Miscellaneous வரவு ...	...	7	...				(4) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	12	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	128	14	...	90	13	9	மொத்தம் ரூ ...	161	8	...	41	...	...

III Press Section :						
(1) அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு ...	125	...	...			
(2) பைண்டிங்கூலி வகையில் வரவு ...	9	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	134	...	...		5	8 ...

III Press Section :						
(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	33	...	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	6	7	5			
மொத்தம் ரூ ...	39	7	5	...	...	...

							ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	1891	8	2	435	6	1
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	369	9	...	884	8	9	மாதமுடிவில் மீதியிருப்பு ரூ ...	* 6066	8	7	14288	1	2
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ. ...	7588	7	9	13838	14	6	ஆக மொத்தம் ரூ ...	7958	...	9	14723	7	3
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	7958	...	9	14723	7	3	*By M. U. C. B. Pass Bk. Rs. 61– 5– 9 M.R.C.C. Bank Pass Bk. Rs. 5582– 1– 5 Advance deposit with municipality for electric supply. 50– 0– 0 Cash on hand Rs. 373– 1– 5 6066– 8– 7						

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 6066—8—7 தவிர, மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011—5—0. (2) ரூ. 1050—0—0; திருவாங்கூர் ஸ்டேட் லிமிடெட் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 10000. மதுரையிலுள்ள இந்தியன் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000. (2) ரூ. 5000. காரைக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கா. சுப. ராம. நாராயணன்செட்டியார் அவர்களின் ரெங்கூன் அப்மேன் கடையில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200. பணம் வாங்கி அனுப்புவதற்காக வெளியே அனுப்பியுள்ள உண்டியலின் தொகை ரூ. 1000 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 22—9—'34.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 22—9—'34.

உ

1934-ம் வருஷ செப்டம்பர்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1934 செப்டம்பர்	வரவு 1933 செப்டம்பர்
I GENERAL SECTION:		
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு ...	150	
(2) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30	

விவரம்	செலவு 1934 செப்டம்பர்	செலவு 1933 செப்டம்பர்
I GENERAL SECTION:		
(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	122	
(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	140	
(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	137 15 5	
(4) Stationery contingencies வகையிற் செலவு ...	6 5 9	
(5) சங்கக்கலாசாலைக்குப் புத்தகம் வாங்கிய வகையிற் செலவு ...	1 12 ...	
(6) சங்கக்கட்டிடவேலைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	45 2 ...	

(3) Miscellaneous வரவு ...	1	11	...			
மொத்தம் ரூ ...	181	11	...	318	1	...
II EDITORIAL SECTION:						
(1) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தா வகையில் வரவு ...	3	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	173	3	...			
மொத்தம் ரூ ...	176	3	...	60	11	9

(7) முனிசிபாலிடிக்கு வரி செலுத்திய வகையிற் செலவு ...	73	13	11			
(8) சங்கமாட்சி சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு...	6	...	...			
(9) சங்கவருஷோத்ஸவ சம்பந்தமாகச் செலவு. ...	86	13	9			
மொத்தம் ரூ ...	619	14	10	421	...	5
II EDITORIAL SECTION:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	50	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	1	4	...			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு	57	...	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு. ...	10	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	118	4	...	38	...	...

III Press Section:						
(1) அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	60	...	...			
(2) பைண்டிங் கூலிவகையில் வரவு ...	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	63	...	...	...	...	...

III Press Section:						
(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	33	...	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் **Stationery contingencies** வகையிற் செலவு.	4	13	...			
மொத்தம் ரூ. ...	37	13	...	...	...	...

							ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	775	15	10	459	...	5
							மாத முடிவில் மீதி இருப்பு ரூ ...	* 5711	6	9	14207	13	6
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	420	14	...	378	12	9	ஆகமொத்தம் ரூ ...	6487	6	7	14666	13	11
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ ...	6066	8	7	14288	1	2	*By M. U. C. B. Pass Book Rs. 61- 5- 9 M. R. C. C. Bank Pass Book Rs. 5432- 1- 5 Cheque with M. R. C. C. Bank for cashing. 50- 0- 0 Cash on hand Rs. 167-15- 7 5711- 6- 9						
ஆகமொத்தம் ரூ ...	6487	6	7	14666	13	11							

குறிப்பு:-மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 5711-6-9 தவிர, மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள முலதனங்கள் (1) ரூ. 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; திருவாங்கூர் ஸ்டேட் லிமிடெட் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள முலதனம் ரூ. 10000; மதுரையிலுள்ள இந்தியன் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள முலதனங்கள் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 5000; காரைக்குடி மா-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ. அ. ராம. சரவணன்செட்டியார் அவர்களின் ரெங்கூன் அய்மேன் கடையில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முலதனம் ரூ. 1200: பணம் வசூலி அனுப்புவதற்காக வெளியே அனுப்பியுள்ள உண்டியலின் தொகை ரூ. 1000 ஆகும்.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 1—10—'34.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 9—2—'35.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
*8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
*	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அழகாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	4	0
2.	கஞநூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	6	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ..	0	8	0
*9.	அநுமானவிளக்கம்			
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0

32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	*பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும்(முதல் 100 செய்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும்	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில்அந்தாதி	0	6	0
61.	கலைசைக்கோவை	0	12	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 31 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி— இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்,

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.